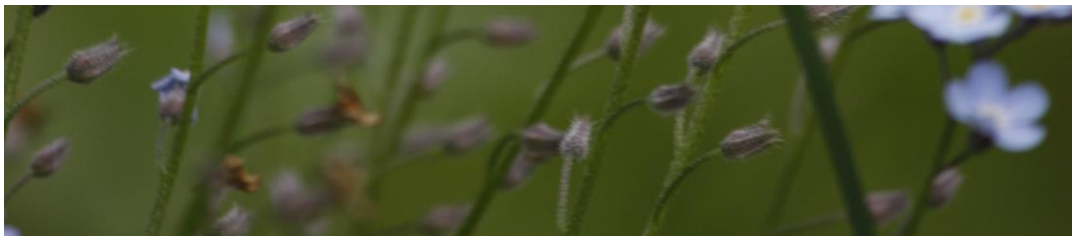

LÄNSIRANNIKON YMPÄRISTÖYKSIKKÖ

YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET

Mustasaari, Närpiö, Kaskinen, Kristiinankaupunki

Hyväksytty Mustasaaren kunnanvaltuustossa

22.9.2014 § 60

Hyväksytty Närpiön kaupunginvaltuustossa

22.9.2014 § 29

Hyväksytty Kaskisten kaupunginvaltuustossa

29.9.2014 § 32

Hyväksytty Kristiinankaupungin kaupunginvaltuustossa

9.8.2014 § 42

Sisällys

Lukijalle	3
Luku 1. Yleiset määräykset	5
1. § Tavoite ja soveltaminen	5
2. § Määräysten antaminen ja valvonta	5
3. § Määritelmät	5
Luku 2. Jätevedet	6
4. § Yleiset määräykset	6
5. § Yleiseen viemäriin johdettavat jätevedet	7
6. § Jätevesien käsittely haja-asutusalueella vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella. Puhdistusvaatimukset. Laitteiston sijoittaminen	7
7. § Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien materiaalien pesu	9
8. § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu ja kunnossapito	9
Luku 3. Lannoitteet ja maanparannusaineet	10
9. § Tuotantoeläinten lannan ja lannoitusaineiden käyttö	10
10. § Kasvipärisen jätteen, lietteen ja tuhkan käyttäminen lannoitteena ja maanparannusaineena	10
Luku 4. Kemikaalit	11
11. § Torjunta-aineiden käyttö	11
12. § Kemikaalien varastointi ja käsittely säiliöissä. Käytöstä poistetut säiliöt. Säiliöiden tarkastaminen ..	11
13. § Teiden suolaus	12
14. § Maalämpöjärjestelmät	12
Luku 5. Jätteet	12
15. § Yleismääräykset. Jätteiden käsittely kiinteistöllä	12
16. § Pienimuotoinen jätteiden käyttö maarakentamisessa. Laatuvaatimukset	13
17. § Rakennusten julkisivujen kunnostustöissä syntyvät jätteet	14
18. § Jätteiden poltto kiinteistöllä	14
19. § Lumen vastaanottopaikkojen sijoittaminen ja käyttö	14
20. § Ruoppaus, niitto ym. vesirakennustyöt	14
Luku 6. Pöly, savu ja haju	15
21. § Rakennus-, korjaus- ja purkutyöt sekä maarakentaminen	15
22. § Kulkuväylien ja pihojen kunnossapito ja puhtaanapito	15
23. § Lämmitys- ja ilmanvaihtolaitteet	15
Luku 7. Melu ja värinä	16
24. § Ilmoitus- ja tiedotusvelvollisuus erityisen häiritsevää melua tai värinää aiheuttavasta toiminnasta ...	16
25. § Työväiheidien sekä koneiden ja laitteiden erityisen häiritsevä melu	16
26. § Tilapäiset ja siirrettävät asfalttiasemat ja murskaamot	17
27. § Äänentoistolaitteiden käyttö	17
Luku 8. Muut määräykset	17
28. § Velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja	17
29. § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä	17
30. § Maksut	18
31. § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä	18
32. § Voimaantulo	18
Liitteet	19

Lukijalle

Mitä ympäristönsuojelumääräykset ovat ja ketä ne koskevat?

Ympäristönsuojelumääräykset annetaan ympäristönsuojelulain (86/2000) perusteella. Ympäristönsuojelumääräykset annetaan ympäristön pilaantumisen estämiseksi ja vähentämiseksi yhteistoimintakunnissa. Ympäristönsuojelumääräykset hyväksytään erikseen kunkin kunnan valtuustossa. Määräykset sitovat kaikkia kuntien alueilla toimivia: asukkaita, yrittäjiä ja muita, joiden toiminnasta voi aiheutua ympäristön pilaantumista.

Määräykset perustuvat kunkin kunnan paikallisiin olosuhteisiin, ja ne sisältävät ohjeita ja määräyksiä, joilla ehkäistään terveys- ja viihtyvyshaittoja tai muuta ympäristön pilaantumista.

Ympäristönsuojelumääräykset eivät koske toimintaa, jolla on ympäristölupa, koska tällaista toimintaa säädelään ympäristöluvan lupaehdoilla.

Mitä muita määräyksiä on noudatettava?

Ympäristöhaittoja ehkäistään myös muilla laeilla, joiden tarkoituksena on muun muassa turvata tarkoituksenmukainen jätehuolto ja suojella ihmisten terveyttä ja luontoa. Tällaisia lakeja ovat etenkin seuraavat:

- luonnonsuojelulaki (1096/1996)
- vesilaki (587/2011)
- terveydensuojelulaki (763/1994)
- kemikaalilaki (744/1993)
- jätelaki (646/2011)
- maankäyttö- ja rakennuslaki (132/1999)
- pelastuslaki (379/2011).

Lakien noudattamista valvovat useat eri viranomaiset: Luonnonsuojelu-, vesi- ja jätelain noudattamista valvoo kunnan ympäristönsuojeluviranomainen, terveydensuojelulain noudattamista kunnan terveydensuojeluviranomainen, maankäyttö- ja rakennuslain noudattamista rakennusvalvontaviranomainen ja pelastuslain noudattamista pelastusviranomainen.

Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia sääntöjä ovat esimerkiksi rakennusjärjestys ja jätehuoltomääräykset, joita sovelletaan rinnakkain muiden määräysten kanssa.

Muissa laeissa ja ympäristönsuojelumääräyksissä voi olla päällekkäisyyksiä. Sääntönä on silloin, että noudatetaan ympäristönsuojelun kannalta parempaan tulokseen johtavaa ”ankarampaa” määräystä. Ympäristönsuojelumääräykset ovat alisteisia ympäristönsuojelulaille, eivätkä ne saa olla ympäristönsuojelulain vastaisia.

Ympäristönsuojelumääräysten perusteluissa annetaan lisätietoja. Perustelut saa pyydettäessä Länsirannikon ympäristöyksiköltä.

Yhteystiedot

Ympäristönsuojelumääräykset ovat saatavissa Länsirannikon ympäristöyksikön Kristiinankaupungin, Närpiön ja Mustasaaren osastoilta. Määräykset löytyvät myös kunkin kunnan verkkosivuilta.

Länsirannikon ympäristöyksikkö valvoo määräysten noudattamista ja antaa neuvoja ja ohjeita.

Ympäristönsuojelumääräysten noudattamisen valvonta

Ympäristönsuojelumääräysten noudattamista valvoo kuntien ympäristönsuojeluviranomainen, joka Mustasaarella, Närpiössä, Kaskisissa ja Kristiinankaupungissa on Länsirannikon valvontalautakunnan ympäristöjaosto. Rikkomuksista ilmoitetaan kirjallisesti Länsirannikon ympäristöyksikölle. Ympäristönsuojeluviranomainen voi lain antamin edellytyksin käyttää hallintopakkoa, jos määräyksiä ei noudateta. Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta voi joutua rikosoikeudelliseen vastuuseen.

Kunnat antavat ympäristönsuojelumääräyksensä ympäristönsuojelulain 19. §:n nojalla. Laissa todetaan seuraavasti:

Kunnanvaltuusto voi antaa tämän lain täytäntöön panemiseksi tarpeellisia paikallisista olosuhteista johtuvia, kuntaa tai sen osaa koskevia yleisiä määräyksiä (*kunnan ympäristönsuojelumääräykset*). Määräykset eivät voi koskea tämän lain mukaan luvanvaraista toimintaa eivätkä 30. §:n 3. momentissa, 62. §:ssä tai 78. §:n 2. momentissa tarkoitettua toimintaa tai puolustusvoimien toimintaa. Kunnan ympäristönsuojelumääräykset eivät myöskään voi koskea toimintaa, jonka ympäristönsuojeluvaatimuksista säädetään valtioneuvoston asetuksessa ja joka rekisteröidään tietojärjestelmään siten kuin 65. §:n 1. tai 2. momentissa säädetään.

Määräykset voivat koskea

- 1) toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia
- 2) erityisen häiritsevän tilapäisen melun tai tärinän torjuntaa
- 3) toimintojen sijoittumisen ympäristönsuojellisia edellytyksiä asemakaava-alueen ulkopuolella
- 4) alueita, joilla ympäristön erityisen pilaantumisvaaran vuoksi on kielletty jäteveden johtaminen maahan, vesistöön taikka ojaan, lähteeseen, tekolammikkoon tai vesilain (587/2011) 1. luvun 3. §:n 1. momentin 6. kohdan mukaiseen noroon
- 5) vyöhykkeitä ja alueita, joilla lannan ja lannoitteiden sekä maataloudessa käytettävien ympäristölle haitallisten aineiden käyttöä rajoitetaan
- 6) valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista
- 7) vesien ja meriympäristön tilan parantamista koskevia toimia, jotka ovat vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain (1299/2004) mukaan tarpeellisia.

Yhteistoiminta-alueen ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksestä siinä mainituin perustein.

Ennen ympäristönsuojelumääräysten antamista on elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle varattava tilaisuus lausunnon antamiseen. Päätös ympäristönsuojelumääräysten hyväksymisestä annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös katsotaan annetun tiedoksi, kun kuulutus on asetettu yleisesti nähtäville. Samoin on kuulutettava ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta. Määräykset on lähetettävä tiedoksi elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle.

Luku 1. Yleiset määräykset

1. § Tavoite ja soveltaminen

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on turvata terveellinen, turvallinen ja viihtyisä elinympäristö. Määräysten tarkoituksena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ehkäistä ympäristön pilaantumista sekä poistaa ja vähentää pilaantumisesta aiheutuvia haittoja.

Näitä ympäristönsuojelumääräyksiä noudatetaan Kristiinankaupungissa, Kaskisissa, Närpiössä ja Mustasaaressa, jotka kaikki kuuluvat Länsirannikon ympäristöyksikköön ja jotka ovat siirtäneet ympäristönsuojelun viranomaistehtävät yksikölle. Ympäristönsuojelumääräykset ovat ympäristönsuojelulakia (86/2000) täydentäviä ja toimeenpanevia määräyksiä.

Määräykset eivät koske ympäristönsuojelulain mukaan ympäristöluvanvaraista tai ilmoitusvelvollista toimintaa, joiden osalta ympäristön pilaantumisen ehkäisyä ja torjuntaa koskevat määräykset annetaan erikseen päätöksessä. Määräykset eivät koske puolustusvoimien toimintaa.

Ympäristönsuojelumääräykset vähentävät melua ja tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toiminnasta ympäristönsuojelulain 60. §:n nojalla johtuvaa ilmoitusvelvollisuutta.

Ympäristönsuojelumääräyksiä noudatetaan muiden kunnallisten määräysten rinnalla ja tarvittaessa niiden kanssa samanaikaisesti. Tällaisia määräyksiä ovat mm. jätehuoltomääräykset ja rakennusjärjestykset sekä yleis- ja asemakaavamääräykset.

Jos laeissa ja asetuksissa on ympäristönsuojelumääräyksiä ankarampia määräyksiä, on näitä ankarampia määräyksiä noudatettava.

2. § Määräysten antaminen ja valvonta

Kunkin kunnan valtuusto antaa ympäristönsuojelumääräykset ympäristönsuojelulain (86/2000) 19. §:n perusteella.

Määräysten noudattaminen kuuluu kuntien ympäristönsuojeluviranomaiselle, joka Kristiinankaupungissa, Kaskisissa, Närpiössä ja Mustasaaressa on Länsirannikon ympäristöyksikön ympäristöjaosto. Ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää näissä määräyksissä itselleen kuuluvaa ratkaisuvaltaa alaiselleen viranhaltijalle lukuun ottamatta hallintopakon käyttämistä.

3. § Määritelmät

Vesihuoltolaitoksen toiminta-alue on kunnan hyväksymä alue (vesihuoltolaki 119/2001), jolla kiinteistöillä on oikeus ja velvollisuus liittyä vesihuoltolaitoksen vesijohtoon, viemäriin ja hulevesiviemäriin.

Peruskäsittelyn alueella tarkoitetaan vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella olevaa aluetta, jossa jätevesien vaikutus vesistöjen ja pohjaveden laatuun on vähäistä ja jossa talousjätevedet voidaan käsitellä valtioneuvoston asetuksen (209/2011) 3. §:n vähimmäisvaatimusten mukaisesti.

Pohjavesialueella tarkoitetaan yhdyskunnan vedenhankinnan kannalta tärkeäksi pohjavesialueeksi (luokat I ja II) luokiteltua aluetta. Liitekartat 1–3.

Ranta-alueella tarkoitetaan pilaantumiselle herkkää aluetta, joka on vesiensuojelun kannalta tärkeä alue (meri, joki, muu tärkeä vesistö) ja jolla sovelletaan ankarampia talousjätevesien

puhdistusvaatimuksia. Ranta-alue ulottuu noin 200 metrin päähän keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta.

Ympäristönsuojelumääräyksissä käytettyjä muita käsitteitä:

Vesistöllä tarkoitetaan järviä, lampia, jokia, puroja ja muita luonnollisia vesialueita sekä keinotekoisia järviä, kanaaleja ja vastaavia keinotekoisia vesialueita. Vesistönä ei kuitenkaan pidetä noroa, ojaa tai lähdeettä.

Harmaat jätevedet ovat kylpy-, tiski- ja pesuvesiä. Harmaat jätevedet eivät sisällä vesikäymälävesiä.

Hulevedellä tarkoitetaan maan pinnalle tai muille vastaaville pinnoille kertyviä sade- tai sulamisvesiä.

Ohjeellinen puhdistustaso pilaantumiselle herkillä alueilla on sellainen puhdistustaso, että talousjätevesistä ympäristöön aiheutuva kuormitus vähenee orgaanisen aineen osalta vähintään 90 prosenttia, kokonaisfosforin osalta vähintään 85 prosenttia ja kokonaistypen osalta vähintään 40 prosenttia verrattuna haja-asutuksen kuormitusluvun avulla määritettyyn käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen.

Vähimmäisvaatimukset jätevesien puhdistustasolle ovat sellaiset, että talousjätevesistä ympäristöön aiheutuva kuormitus vähenee orgaanisen aineen osalta vähintään 80 prosenttia, kokonaisfosforin osalta vähintään 70 prosenttia ja kokonaistypen osalta vähintään 30 prosenttia verrattuna haja-asutuksen kuormitusluvun avulla määritettyyn käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen.

Taajaan rakennetulla alueella tarkoitetaan asemakaavoitettua aluetta, rakennettua aluetta lähellä asemakaavoitettuja alueita tai erillistä kylä- ja taajamakeskusta. Liitekartat 4–7.

Lumen varastointialue on alue, jolle tuodaan ja varastoidaan lunta.

Tuotantoeläimet ovat lehmiä, hevosia, sikoja, lampaita, kanoja, turkiseläimiä ja vastaavia.

Säiliö a) maanalainen säiliö maanpinnan alapuolella tai bunkkerissa
b) maanpäällinen säiliö maan tasalla tai kellarissa

Luku 2. Jätevedet

4. § Yleiset määräykset

Viemäriin ei saa johtaa tai laittaa edes laimennettuna sinne kuulumattomia aineita, kuten vaarallista jätettä, kemikaaleja, öljyä tai rasvoja taikka viemäriin tai puhdistamon toimintaa haittaavia kiinteitä jätteitä. Viemäriin ei saa myöskään johtaa kuivatus-, sade- tai sulamisvesiä.

Öljyä, polttoaineita, liuottimia tai rasvoja käsittelevien yritys- ja teollisuuskiinteistöjen sekä muiden edellä mainittuja aineita käsittelevien kiinteistöjen jätevedet on ennen viemäriin johtamista esikäsiteltävä asianmukaisissa öljyn-, hiekan- tai rasvanerottimissa. Uudet erottimet on varustettava hälyttimillä.

Kiinteistönomistaja huolehtii erottimien toiminnasta, tyhjennyksestä ja huollosta. Jätevesien erottimet on tyhjennettävä ohjeiden mukaan, aina tarvittaessa ja vähintään kerran vuodessa. Umpisäiliöt ja vastaavat tyhjennetään tarvittaessa tai vähintään kerran vuodessa. Uudet säiliöt varustetaan ylitäytönestimillä. Hiekan-, öljyn- ja rasvanerottimet tyhjennetään vähintään kerran vuodessa. Vaarallinen jäte toimitetaan asianmukaisesti käsiteltäväksi. Tiedot (tositteet)

erottimien huollosta ja tyhjennyksistä on säilytettävä vähintään kolme vuotta, ja niitä koskevat tiedot on annettava pyydettyäessä yhteistoiminta-alueen ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Yritys- ja teollisuuskiinteistöjen hulevesien käsittely on järjestettävä siten, ettei siitä aiheudu pohjaveden, vesialueiden, vesistöjen tai maaperän pilaantumista.

5. § Yleiseen viemäriin johdettavat jätevedet

Vesihuoltolaitosten toiminta-alueilla sijaitsevat kiinteistöt on liitettävä yleiseen viemäriin. Kunkin kunnan verkkosivuilla on tietoa toiminta-alueiden laajuudesta ja rajauksesta. Länsirannikon valvontalautakunnan ympäristöjaosto voi myöntää erityisistä syistä vapautuksen liittymisvelvollisuudesta.

Jätevesien johtaminen hulevesiviemäriin on kielletty.

Hulevedet on johdettava kunnan rakentamaan kuivatusjärjestelmään. Jos kunnallista hulevesiverkkoa ei ole, hulevesien käsittelyssä noudatetaan rakennusjärjestystä.

6. § Jätevesien käsittely haja-asutusalueella vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella. Puhdistusvaatimukset. Laitteiston sijoittaminen

Vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella sijaitsevilla kiinteistöillä täytyy olla selvitys kiinteistön jätevesijärjestelmästä, johon sisältyy suunnitelma kiinteistön jätevesiratkaisusta. Rakennusvaiheessa on tärkeää noudattaa suunnitelmaa.

Jätevesien erotuskaivot tyhjennetään ohjeiden mukaan ja aina tarvittaessa, kuitenkin vähintään kerran vuodessa.

Selvitykset jätevesijärjestelmien kunnossapidosta, tutkimuksista ja muista toimenpiteistä on säilytettävä vähintään kolme vuotta samoin kuin tositteet umpisäiliöiden ja saostuskaivojen tyhjennyksestä, ja ne on pyydettyäessä esitettävä valvontaviranomaiselle.

Jos alueella on yleinen viemäri mutta toiminta-alueella ei ole vahvistettu, jätevedet on ensisijaisesti johdettava yleiseen viemäriin.

- 1. Pilaantumiselle erityisen herkkiä alueita ovat pohjavesialueet.** Näillä alueilla on voimassa erityismääräykset talousjätevesien käsittelystä.

Pohjavesialueet (liitekartat 1–3) ovat pilaantumiselle erityisen herkkiä alueita.

Jätevesien johtaminen pohjavesialueilla ojaan tai imeyttäminen maahan on kielletty.

Pohjavesialueella on kaikki kiinteistöllä muodostuvat jätevedet johdettava yleiseen viemäriin tai puhdistettava tiiviissä laitteistossa ja johdettava tiiviissä jätevesiputkessa pohjavesialueen ulkopuolelle tai kerättävä tiiviiseen umpisäiliöön, jossa on ylitäytönestin. Järjestelmän on oltava niin tiivis, ettei jätevettä missään vaiheessa pääse maaperään ja sitä kautta pohjaveteen.

- 2. Pilaantumiselle herkkiä alueita ovat ranta-alueet,** jotka ulottuvat 200 metrin päähän rantaviivasta, sekä taajaan rakennetut alueet. Näillä alueilla noudatetaan ankarampia jäteveden puhdistusvaatimuksia. Ohjeellisen puhdistustason pilaantumiselle herkkillä alueilla on täytyttävä.

- a. Ranta-alueelle ei saa rakentaa eikä siellä saa olla käytössä vesikäymälää, jos kiinteistöä ei liitetä yleiseen viemäriin tai käymälävesiä ei johdeta umpisäiliöön. Huoltoajoa varten on oltava ympärivuotinen tieyhteys. Harmaat jätevedet käsitellään puhdistamossa, joka täyttää vaatimukset ohjeellisesta puhdistustasosta pilaantumisherkillä alueilla. Vaihtoehtoisesti voidaan ympärivuotisesti asutun kiinteistön kaikki jätevedet puhdistaa pienpuhdistamossa tai vastaavassa, puhdistusvaatimukset täyttävässä tiiviissä järjestelmässä. Purkupaikan tulee olla vähintään 30 metrin päässä rantaviivasta. Kaikki päästöt suoraan vesistöön on kielletty.

- b. Taajaan rakennetut alueet (liitekartat 4–7) ovat myös, lähinnä terveyssyistä, pilaantumiselle herkkiä alueita, joilla noudatetaan ankarampia puhdistusvaatimuksia.

Jos näiden alueiden käymälävesiä ei johdeta yleiseen viemäriin tai kerätä umpisäiliöön, kaikki jätevedet on käsiteltävä sellaisessa puhdistamossa, joka täyttää vaatimukset ohjeellisesta puhdistustasosta pilaantumiselle herkillä alueilla.

- 3. Peruskäsittelyn alueita** ovat kaikki muut alueet. Peruskäsittelyn alueilla talousjätevesien puhdistustason on täytettävä vähimmäisvaatimukset.

Purkupaikan tulee sijaita vähintään 200 metrin päässä rantaviivasta. Talousvesikaivoon on oltava etäisyyttä noin 200 metriä.

- 4. Kiinteistöt, joilla jätevesiä syntyy vain pieniä määriä** (kantovesi)

Vesikäymälävesiä lukuun ottamatta saa pieniä määriä puhdistamatonta jätevettä päästää maaperään sorasilmän, sorakerroksen tai vastaavan kautta. Päästöt suoraan vesistöön on kielletty.

Jos kiinteistön vedenkulutuksessa tapahtuu muutoksia, esimerkiksi jos kiinteistö ottaa painevettä, myös jätevesien käsittelyä on tarvittaessa tarkistettava. Jätevesijärjestelmän muuttamiseen tarvitaan rakennusvalvontaviranomaisen myöntämä toimenpidelupa.

Puhdistamon sijoituspaikan ja purkupaikan vähimmäisetäisyys

Peruskäsittelyn alueella puhdistamoja koskevat kohdan 3 etäisyysvaatimukset.

Puhdistamon sijoittelussa on noudatettava seuraavia vähimmäissuojaetäisyyksiä:

<u>Kohde:</u>	<u>Vähimmäissuojaetäisyys (m)</u>
Talousvesikaivo	n. 50 m (tapauskohtainen, riippuu maastosta, pohjavesiolosuhteista ja maaperästä)
Vesistö: laitteisto	20 m
purkupaikka	30 m
Tiealue, tontin raja, oja	5 m (pienempi etäisyys edellyttää naapurin suostumusta)
Suojakerros ylimmän pohjavesitason yläpuolella	
maasuodatuksessa	0,5 m
imeytyksessä	1,0 m

Jos saunarakennus sijaitsee lähempänä kuin 20 metriä rantaviivasta, pesuvedet voidaan imeyttää edellä mainittua vähimmäisetäisyyttä lähemmäksi, mutta ei kuitenkaan saunan ja rantaviivan väliselle alueelle.

Puhdistamo on rakennettava ja sijoitettava siten, että puhdistamattomat jätevedet eivät huuhtoudu suoraan vesistöön pilaamaan ympäristöä. Ranta-alueella ja tulva-alueella maasuodattamo ja maahanimeyttämö on sijoitettava riittävän korkealle ylimmän vesirajan yläpuolelle.

Kaikkien kiinteistöjen jätevesijärjestelmien on täytettävä puhdistustehosta asetetut vaatimukset 15.3.2016 mennessä ympäristönsuojelulain (86/2000) mukaisesti. Vaatimuksista voidaan hakemuksesta myöntää poikkeus enintään viideksi vuodeksi

kerrallaan ympäristönsuojelulain 27 d §:n nojalla. Poikkeaminen ei koske pohjavesi- eikä ranta-alueita.

Tämän pykälän määräykset koskevat myös eläinsuojassa syntyviä käymälävesiä, joita ei voida johtaa yleiseen viemäriin. Maataloudessa saa hyödyntää käymälävesiä ja lietettä vain siinä tapauksessa, että lietteen hygieniataso on varmistettu (Eviran ohjeet).

Maitohuoneiden pesuvesiä ei saa käsitellä asuntojen jätevesien puhdistamiseen tarkoitetuissa järjestelmissä.

7. § Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien materiaalien pesu

Pesuaineiden käyttö mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien materiaalien pesussa on kielletty vesistössä ja yleisillä ranta-alueilla lukuun ottamatta tarkoitusta varten rakennettuja pesupaikkoja.

Pesupaikka tulee järjestää niin, että pesuvedet eivät valu suoraan vesistöön, ojaan tai sadevesiviemäriin vaan ne johdetaan yleiseen viemäriin, imeytetään maahan tai käsitellään muulla riittävän tehokkaalla tavalla, joka ei aiheuta ympäristöhaittoja.

8. § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu ja kunnossapito

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu on kielletty katu- ja tiealueilla sekä muilla yleisessä käytössä olevilla alueilla lukuun ottamatta tähän tarkoitukseen erikseen varattuja paikkoja.

Tavanomaisessa asumiskäytössä olevalla kiinteistöllä ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu on sallittu muilla kuin liuotinpesuaineilla, jos kaikki pesuvedet voidaan johtaa jätevesiverkostoon tai imeyttää maaperään omalla kiinteistöllä niin, että siitä ei aiheudu haittaa naapureille. Pesuvesiä ei saa johtaa hulevesiviemäriin. Pesu on kielletty myös sellaisissa paikoissa, josta pesuvedet voivat valua suoraan vesistöön tai vesialueille.

Ammattimainen tai laajamittainen ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja muiden laitteiden pesu on – pesuaineesta riippumatta – sallittu vain tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla, josta pesuvedet johdetaan hiekan- ja öljynerotuskaivon kautta yleiseen viemäriin vesihuoltolaitoksen hyväksymällä tavalla taikka käsitellään muulla tarkoituksenmukaisella tavalla.

Pohjavesialueilla on ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu liuotinpesuaineella sallittu vain tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla, josta pesuvedet johdetaan hiekan- ja öljynerotuskaivon kautta viemäriin.

Veneiden pohjamaali on poistettava sellaisella alustalla, joka estää ympäristölle haitallisen maalijätteen joutumisen maaperään ja muualle ympäristöön. Maalijäte kerätään huolellisesti talteen ja kuljetetaan asianmukaiseen, hyväksyttyyn vastaanotto- ja käsittelypaikkaan. Hiontapölyn joutuminen ympäristöön on estettävä.

Luku 3. Lannoitteet ja maanparannusaineet

9. § Tuotantoeläinten lannan ja lannoitusaineiden käyttö

Sen lisäksi, mitä valtioneuvoston asetuksessa maataloudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamisesta (931/2000) on säädetty, tulee lannan varastoinnissa ja käsittelyssä noudattaa tässä pykälässä annettuja ympäristönsuojelumääräyksiä.

Lietelannan, virtsan, säilörehun puristenesteen, pesu- ja jäteveden, puhdistamo- tai saostuskaivolietteen tai muun nestemäisen lannoitteen levitys pohjavesialueelle on kielletty. Kuivikelannan levitys on kielletty varsinaisella pohjavesialueen muodostumisalueella.

Talousveden hankintaan käytettävien kaivojen, lähteiden ja vesistöjen ympärille on maaston korkeussuhteista, kaivon rakenteesta ja maalajista riippuen jätettävä vähintään 30–100 metrin levyinen suojavyöhyke käsittelemättä lannalla, lietelannalla, virtsalla ja puristenesteellä.

Lanta tulee levittää siten, ettei se pääse huuhtoutumaan vesistöön, uomiin tai altaisiin aiheuttaen pilaantumisen vaaraa.

Vesialueiden ja vesistöjen rantaan tulee jättää vähintään 10 metriä leveä vyöhyke, jolle ei levitetä lantaa, lietelantaa, virtsaa eikä puristenestettä. Sijoituslannoituksena levitettävää kuivikelantaa, lietelantaa ja virtsaa voidaan tästä poiketen käyttää kauempana kuin 5 metriä vesistöä edellyttäen, että lanta mullataan vuorokauden kuluessa levityksestä.

Jos kuivikelantaa levitetään alle 100 metrin etäisyydelle asuintalosta taajaan rakennetulla alueella tai sen vieressä, pelto on mullattava vuorokauden kuluessa levityksestä. Jos peltoon levitetään lietelantaa tai virtsaa, pelto on mullattava neljän tunnin kuluessa levityksestä. Jos lietelannan tai virtsan levitys tehdään sijoituslannoituksena tai ne levitetään kasvillisuuden pintaan, peltoa ei tarvitse mullata.

Hevostalleilla lannan varastointi on järjestettävä asianmukaisesti lantalassa niin että ravinteiden leviäminen maaperään, pohjaveteen ja vesistöihin estetään. Myös pienillä hevostalleilla lanta on varastoitava asianmukaisesti esimerkiksi siirtolavalle tai vastaavalle, joka katetaan esimerkiksi pressulla.

Lanta on siivottava ulkotarhoista ja ratsastuskentiltä lantalaan säännöllisesti.

Kotieläinten ulkotarhat ja ratsastuskentät on sijoitettava riittävän kauas vesistöistä ja laskuojista eivätkä ne saa aiheuttaa terveys- tai ympäristöhaittaa.

10. § Kasviperäisen jätteen, lietteen ja tuhkan käyttäminen lannoitteena ja maanparannusaineena

Luonnonmukaista, vaaratonta puutarhajätettä voidaan käyttää pieniä määriä maanparannusaineena tai vastaavaan tarkoitukseen.

Maa- ja metsätaloudessa syntyvää luonnonmukaista, vaaratonta kasvijätettä voidaan käyttää pieniä määriä maanparannusaineena tai vastaavaan tarkoitukseen.

Omasta viljelytoiminnasta peräisin olevaa kasvijätettä kuten perunaa, porkkanaa ja kasvihuonejätettä voidaan pieninä määrinä levittää ja mullata omaan peltoon sillä edellytyksellä, että se tapahtuu asianmukaisesti, on vaaratonta eikä aiheuta ympäristön pilaantumista. Kasvijätettä ei saa levittää jatkuvasti samalle pellolle.

Toiminnanharjoittaja voi levittää vähäisiä määriä sakokaivolietettä tai omalla maatilalla syntynyttä kuivakäymäläjätettä, jonka levittäminen ei edellytä ympäristölupaa, vain sillä edellytyksellä, että sakokaivolietettä käsitellään ja se tehdään vaarattomaksi kalkkistabiloinnilla tai vastaavalla menetelmällä. Maataloudessa saa hyödyntää lietettä vain siinä tapauksessa, että lietteen hygieniataso on varmistettu (Eviran ohjeet).

Vaarattomaksi tehdyn elintarvikejätteen sekä kuivakäymäläjätteen vähäisten määrien sijoittamisessa ja levittämisessä maaperään maanparannusaineeksi tai vastaavaan tarkoitukseen noudatetaan 9. §:n määräyksiä lannasta ja lannoitusaineista. Kuivakäymäläjätteen käsittely, katso 15. §.

Puhdasta puuta polttoaineena käyttävissä laitoksissa syntyvää tuhkaa voidaan käyttää lannoite- tai maanparannusaineena. Turvetuhkaa ei saa käyttää lannoitteena ennen kuin sen vaarattomuus on tutkittu. Raskaan polttoöljyn tuhka on vaarallista jätettä. Tuhkan luovuttamisessa tulee noudattaa jätehuoltomääräyksiä.

Luku 4. Kemikaalit

11. § Torjunta-aineiden käyttö

Torjunta-aineiden käytössä on noudatettava pakkauksen käyttöohjeita.

Torjunta-aineiden levittäminen pohjavesialueille on kielletty, jos levittäminen on käyttöohjeen ja kemikaalin käyttöturvallisuustiedotteen mukaan kielletty tai sitä tulee välttää.

Torjunta-aineita ei saa käyttää tasamaalla alle 5 metrin päässä ja vesistöön viettävällä maalla alle 10 metrin päässä vesistöstä. Talousveden hankintaan käytettävien kaivojen ja lähteiden ympärille on jätettävä vähintään 30–100 metriä leveä suojavyöhyke, jolla torjunta-aineita ei käytetä.

Torjunta-aineiden käyttö on kielletty avovedessä.

Toiminnanharjoittajan on varmistettava, ettei torjunta-ainetta leviä naapurikiinteistöihin tai sen alueen ulkopuolelle, jolle kemikaali on tarkoitettu.

12. § Kemikaalien varastointi ja käsittely säiliöissä. Käytöstä poistetut säiliöt. Säiliöiden tarkastaminen

Terveydelle vaaralliset ja vahingolliset kemikaalit tai palo- ja räjähdysvaaran aiheuttavat kemikaalit on säilytettävä käyttöturvallisuustiedotteen mukaisesti ja niin, että niiden joutuminen maaperään, pohjaveteen ja ympäristöön estetään.

Uusien ja uudistettujen maanpäällisten polttoneste- tai muita kemikaaleja sisältävien säiliöiden tulee olla kaksivaippaisia tai ne on sijoitettava katettuihin suoja-altaisiin, jotka ovat riittäviin suuria ja tiiviitä. Uudet säiliöt on varustettava ylitäytönestimellä ja imuputkella.

Mikäli säiliöt sijoitetaan sisätiloihin, lattian on oltava tiivispohjainen ja viemäröimätön. Kynnysten tulee olla riittävän korkeat ja lattian kallistukset sisäänpäin.

Kaikissa säiliöissä on oltava teksti, mistä käy ilmi, mitä kemikaalia säiliö sisältää.

Polttonesteen tankkaus yli 1 m³:n säiliöistä ajoneuvoihin ja muihin työkoneisiin tulee järjestää tiiviillä alustalla. Tankkauspaikalla on oltava öljynimeytysainetta ja työkaluja polttonesteiden valumien keräämiseksi. Tankkauspaikat on ensisijaisesti sijoitettava pohjavesialueen ulkopuolelle.

Öljy-, polttoaine- ja kemikaalionnettomuuksista on ilmoitettava heti ympäristönsuojelu- ja pelastusviranomaisille.

Maanalaisten polttoneste- ja kemikaalisäiliöiden sijoittaminen pohjavesialueille ja ranta-alueille on kielletty.

Pohjavesialueella ennestään olevat maanalaiset öljysäiliöt on tarkastettava kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen 344/1983 mukaisesti.

Jos pohjavesialueelle on pakottavista syistä sijoitettava maanpäällisiä polttoneste- tai muita kemikaaleja sisältäviä säiliöitä, säiliöiden on oltava kaksivaippaisia ja ne on sijoitettava katettuihin suoja-altaisiin, jotka ovat riittävän suuria ja tiiviitä. Suoja-altaan tilavuuden on oltava vähintään 110 prosenttia säiliön tilavuudesta. Katosta ei tarvita, jos säiliö on umpinainen. Säiliöt on varustettava ylitäytönestimellä ja imuputkella sekä tarkkailu- ja hälytysjärjestelmällä.

Kiinteistön vaihtaessa omistajaa aiemman kiinteistönomistajan on kerrottava uudelle omistajalle olemassa olevista säiliöistä.

13. § Teiden suolaus

Pohjavesialueella tulee välttää suolan käyttöä teiden pölyntorjunnassa.

14. § Maalämpöjärjestelmät

Maalämpö- tai kalliolämpöjärjestelmän asentaminen edellyttää rakennuslautakunnan myöntämää toimenpidelupaa. Pohjavesialueen muodostumisalueella sijaitseville kiinteistöille ei saa rakentaa maalämpö- tai kalliolämpöjärjestelmää. Järjestelmän rakentamisessa noudatettavat vähimmäisetäisyydet:

Porakaivo	40 m
Kaivettu kaivo	20 m
Viemäri, vesijohto	5 m

Luku 5. Jätteet

15. § Yleismääräykset. Jätteiden käsittely kiinteistöllä

Kunnan jätehuoltomääräyksissä annetaan tarkempia ohjeita kiinteistön jätteiden keräämisestä, varastoinnista, käsittelystä ja hyötykäytöstä.

Jätteet on käsiteltävä siten, ettei niistä aiheudu terveyshaittaa, epäsiisteyttä, roskaantumista, kohtuutonta hajuhaittaa tai maaperän, pinta- ja pohjavesien pilaantumisvaaraa eikä muutakaan haittaa ympäristölle. Haittaeläinten pääsy jätesäiliöihin ja kompostoreihin on estettävä.

Kiinteistöllä saa hyödyntää biojätettä kompostoimalla. Avokompostissa, joka taajaan rakennetulla alueella suojataan kehikolla tai muulla vastaavalla rakenteella, saa kompostoida puutarhajätettä (ruohoa, lehtiä ja muuta niihin verrattavaa jätettä). Biojätteet on kompostoitava kompostorissa, jonka rakenne estää haittaeläinten pääsyn kompostoriin. Ympärivuotisessa kompostoinnissa on käytettävä lämpöeristettyä kompostoria. Kompostiin ei saa laittaa jätteitä, jotka haittaavat kompostoitumista tai kompostituotteen käyttöä. Kompostori on sijoitettava ja sitä on hoidettava niin, ettei siitä aiheudu haju- tai muuta haittaa naapurille.

Kompostoimaton puutarhajäte on vietävä kunnan jätehuoltoyhtiön osoittamaan paikkaan. Lietepusseja ja kuivakäymäläjätettä saa kompostoida avokompostissa edellyttäen, että jätteet peitetään ja huolehditaan siitä, ettei kompostoinnista aiheudu terveys- tai ympäristöhaittaa.

Ulkokäymälää on hoidettava siten, ettei siitä aiheudu haju- eikä muuta haittaa terveydelle eikä ympäristölle. Käymälän keräysastian tulee olla niin tiivis, että päästöt maaperään, pohjaveteen ja muuhun ympäristöön on estetty. Ulkokäymälän tyhjennysjätteet on kompostoitava, tai ne on toimitettava vastaanottajalle, jolla on asianmukainen lupa. Ulkokäymäläjätettä saa levittää omaan peltoon vain asianmukaisesti kompostoituna.

Ylivuotiset käyttökelvottomat rehupaalit on poistettava peltoalueilta. Ne voidaan hävittää esimerkiksi kompostoimalla tai toimittamalla ne asianmukaisen luvan omaavalle vastaanottajalle.

Muovien polttaminen on kielletty. Muovit on toimitettava asianmukaisen luvan omaavalle vastaanottajalle.

Romuautot, työkoneet ja muut käytöstä poistetut materiaalit on vietävä asianmukaiseen kierrätykseen tai varastoitava niin, ettei niistä synny maaperän pilaantumisen vaaraa tai vaaraa ihmisille tai eläimille.

16. § Pienimuotoinen jätteiden käyttö maarakentamisessa.

Laatuvaatimukset

Jätteiden hautaaminen maahan on kielletty.

Muussa kuin ammattimaisessa pienimuotoisessa maarakentamisessa voidaan käyttää puhdasta maa- ja kiviainesta, betonia, tiiliä tai leca-harkkoja ilman ympäristölupaa korvaamaan luonnonaineksia edellyttäen, että

- materiaali ei sisällä terveydelle tai ympäristölle haitallisia aineita
- materiaali ei sisällä betoniterästä
- materiaali on murskattu käyttötarkoitukseen sopivaksi (betoni- ja tiilijäte, leca-harkot), hiukkaskoko saa olla enintään 150 mm
- materiaalia saa käyttää alueilla, jotka määrätään valtioneuvoston asetuksessa eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa (591/2006)
- materiaalia ei saa käyttää pihossa eikä rakennusten alla
- materiaali on peitettävä tai päällystettävä
- betoni-, leca- tai tiilijätteen taikka muun jätteen sijoittaminen maahan on kielletty pohjavesialueella, lähellä talousvesikaivoja ja ranta-alueella.

Käyttäjän on oltava selvillä ja vastuussa jätejakeiden puhtaudesta ja haitattomuudesta.

Länsirannikon ympäristöyksikkö voi tarvittaessa vaatia kiinteistönomistajalta selvityksen jätteiden sijoittamisesta maaperään valvontaa varten tarpeellisten tietojen saamiseksi ja ympäristöluvan tarpeen arvioimiseksi.

Selvityksestä on käytävä ilmi vähintään seuraavat seikat:

- mikä jäte on kyseessä
- mistä jäte on peräisin
- miten jäte on esikäsitelty
- mihin jätettä aiotaan sijoittaa
- miten paljon jätettä aiotaan sijoittaa
- sijoittamisen ajankohta
- jälkihoidon järjestäminen.

Selvityksessä kuvaillaan, miten jätteet aiotaan sijoittaa maaperään, ja selvitykseen liitetään karttapiirros sijoituspaikasta. Tarvittaessa selvitykseen liitetään myös jätteen ympäristökelpoisuutta kuvaavat analyysitulokset.

17. § Rakennusten julkisivujen kunnostustöissä syntyvät jätteet

Kemiallisessa maalinpoistossa, rakennusten julkisivujen ja kattojen hiekkapuhalluksessa sekä poistettaessa polykloorattuja bifenyyliä (PCB) tai lyijyä sisältäviä saumausaineita työkohteiden ja maanpinta on suojattava esimerkiksi tiiviillä peitteellä siten, että jätteiden pääsy maaperään tai viemäriin estetään.

Asbestia sisältävä rakennusjäte (esimerkiksi vanhat mineriittilevyt) ovat vaarallista jätettä, jota on käsiteltävä asianmukaisesti ja kuljetettava hyväksytyyn vastaanottopaikkaan.

Katu- ja piha-alueet on pidettävä siistinä. Saumausmassajäte, hiontapöly ja muu mahdollinen PCB- tai lyijypitoinen jäte on toimitettava vaarallisen jätteen vastaanottopaikkaan. Muut kunnostustöissä syntyvät jätteet on toimitettava hyväksytyyn jätteiden vastaanottopaikkaan.

18. § Jätteiden poltto kiinteistöllä

Jätteiden hävittäminen polttamalla on kielletty.

Kielto ei koske kuivaa, puhdasta ja käsittelemätöntä puujätettä, jota poltetaan kiinteässä tulisijassa, tai paperin ja pahvin käyttöä sytykkeenä.

Avotulella polttaminen on kielletty taajaan rakennetulla alueella. Avotulella tarkoitetaan myös polttamista tynnyrissä tai vastaavassa astiassa.

Taajaan rakennetun alueen ulkopuolella saa satunnaisesti hävittää pieniä määriä oksia, risuja, lehtiä, olkia, ruohoa ja vastaavaa jätettä polttamalla avotulella. Muovin polttaminen on kielletty.

Polttaminen ei saa aiheuttaa haittaa naapureille eikä siitä saa syntyä terveys- tai ympäristöhaittaa.

19. § Lumen vastaanottopaikkojen sijoittaminen ja käyttö

Lumen vastaanottopaikat on sijoitettava ja toteutettava niin, että lumen sulamisvedet eivät aiheuta ympäristön pilaantumisvaaraa tai roskaantumista. Vastaanottopaikkojen käyttö on järjestettävä siten, että toiminnasta ei aiheudu kohtuutonta haittaa asukkaille tai alueen muulle maankäytölle.

Lumen vastaanottopaikkaa ei saa sijoittaa pohjavesialueelle, vesistöön tai sen läheisyyteen, ranta-alueelle tai muiden häiriölle alttiiden kohteiden läheisyyteen.

Lumen vastaanottopaikan haltijan on huolehdittava alueen siivoamisesta heti lumen sulamisen jälkeen.

20. § Ruoppaus, niitto ym. vesirakennustyöt

Koneellisista vesirakennustöistä kuten ruoppauksesta, ruoppausmassojen läjityksestä ja vesikasvien huomattavasta niitosta on tehtävä kirjallinen ilmoitus vähintään 30 päivää etukäteen alueelliselle elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle.

Vesirakennustöistä on tehtävä etukäteen ilmoitus myös vesialueen omistajalle, joka usein on osakaskunta, ja pyydettyä omistajan tai osakaskunnan suostumusta toimenpiteeseen. Toimenpiteestä on kerrottava myös lähinaapureille ennen ilmoituksen jättämistä alueelliselle elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskukselle ja toimenpiteiden suorittamista.

Jos vesirakennustöitä tehdään kaava-alueella, toimenpiteeseen on haettava toimenpidelupaa etukäteen kunnan rakennusviranomaiselta.

Vesistön ruoppaus tulee suorittaa syyskuun ja maaliskuun välisenä aikana. Erityisesti on huomioitava kalojen kuteminen ja poikastuotanto.

Vesikasvit niitetään vesilintujen pesimäajan jälkeen, aikaisintaan heinä–elokuun vaihteessa. Niittojäte kerätään pois vedestä ja läjitetään kompostoitumaan omalle kiinteistölle tai maanomistajan luvalla toisen maalle sopivaan paikkaan ja käsitellään niin, ettei siitä aiheudu haittaa vesistölle tai ympäristölle.

Raivattaessa risuja ja pensaita rannoilta ja valtaojien varsilta on huolehdittava siitä, että risut ja pensaat poistetaan vesistöstä.

Luku 6. Pöly, savu ja haju

21. § Rakennus-, korjaus- ja purkutyöt sekä maarakentaminen

Rakennus-, korjaus- ja purkutyöt sekä maarakennustyöt on tehtävä siten, että pölyhaitat ovat kaikissa olosuhteissa mahdollisimman vähäisiä. Pölyntorjuntaan kiinnitetään erityistä huomiota herkästi häiriintyvien kohteiden kuten asuntojen, koulujen, päiväkotien ja sairaaloiden läheisyydessä.

Ulkona tapahtuva tilapäinen hiekkapuhallus on järjestettävä siten, että siitä ei aiheudu pöly- ja meluhaittaa tai muuta haittaa naapurikiinteistöille tai yleisten alueiden käytölle. Tarvittaessa on ilmoitettava lähinaapureille – katso 24. § ilmoitus- ja tiedotusvelvollisuudesta. Jos hiekkapuhallus on jatkuvaa, toiminnalle on oltava ympäristölupa.

Rakennustyömaiden välittömässä vaikutuspiirissä olevat katu- ja tiealueet on pidettävä mahdollisimman puhtaina työmaalta kulkeutuvasta maa-aineksesta pölyhaittojen ehkäisemiseksi.

Tilapäinen kiven ja vastaavan rakennusjätteen murskauspaikka on valittava siten, että siitä aiheutuvat pölyhaitat häiriintyville kohteille ovat mahdollisimman vähäisiä.

E erityisen häiritsevää tilapäistä melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta on tehtävä ympäristönsuojelulain 60. §:n (luku 7) mukainen ilmoitus Länsirannikon ympäristöyksikölle.

22. § Kulkuväylien ja pihojen kunnossapito ja puhtaanapito

Väylät, pihat ja näihin verrattavat alueet on pidettävä puhtaana pölyhaittojen ehkäisemiseksi. Kiinteistön omistajan tai kunnossapitovelvollisen on etenkin tiiviisti rakennetuilla alueilla poistettava hiekoitushiekka ja muu katupöly mahdollisimman nopeasti keväisin lumen sulamisen jälkeen. Hiekoitushiekan koneellisen poistamisen tai muun koneellisen kunnossapito- ja puhtaanapitotyön aiheuttama pölyäminen on estettävä esimerkiksi kostuttamalla puhdistettava alue tarvittaessa.

Lehtipuhaltimen tai vastaavan käyttö hiekan poistossa on kielletty.

23. § Lämmitys- ja ilmanvaihtolaitteet

Kiinteistökohtaisissa lämmityskattiloissa tai muissa tulipesissä ei saa polttaa sellaisia aineita, joiden palaessa ympäristöön pääsee siinä määrin nokea, hajua tai ympäristölle ja terveydelle vaarallisia yhdisteitä, että niistä saattaa aiheutua terveyshaittaa tai ympäristön pilaantumista. Tällaisia aineita ovat muun muassa paine- tai pintakäsittely puutavara, vaneri, muovit ja huonosti palavat materiaalit.

Lämmitys- ja ilmanvaihtolaitteet on säädettävä, huollettava ja niitä on käytettävä niin, ettei päästöistä aiheudu haittaa terveydelle tai ympäristölle taikka naapureille ja yleiselle viihtyvyydelle.

Luku 7. Melu ja tärinä

24. § Ilmoitus- ja tiedotusvelvollisuus erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta

Toiminnanharjoittajan on tehtävä erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toimenpiteestä tai tapahtumasta ympäristönsuojelulain 60. §:n mukainen kirjallinen ilmoitus Länsirannikon ympäristöyksikölle.

Ilmoitus on tehtävä ainakin seuraavista toiminnoista:

1. Räjätystyöt, lyöntipaalutus tai muu vastaava erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttava työ, mikäli työ tehdään muulloin kuin arkisin maanantaista perjantaihin kello 7–18 tai jos työ kestää enemmän kuin kaksi viikkoa.
2. Huomattavat rakentamis- ja purkutyöt, jos erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavia työvaiheita tehdään
 - o kahtena tai useampana perättäisenä viikonloppuna lauantaista sunnuntaihin kello 7–22.
 - o yli viiden päivän ajan kello 18–22.
 - o yöaikaan kello 22–7.
3. Ulkona tai teltassa järjestettävä tapahtuma, jonka aiheuttaman melun voidaan olettaa kantautuvan laajalle alueelle.
4. Äänenvahvistimien ja äänentoistolaitteiden erityisen häiritsevää melua aiheuttava käyttö ulkotiloissa tai teltassa.
5. Moottoriurheilukilpailut, jonka aiheuttaman melun arvioidaan kantautuvan asuinalueelle.
6. Lentonäytökset ja tilapäiset yleisölenätykset, joihin kuuluu yli 10 nousua tai laskua.

Toiminnanharjoittajan on jätettävä ympäristönsuojeluviranomaiselle (Länsirannikon ympäristöyksikkö) ilmoitus myös muista tilapäisistä tilaisuuksista ja töistä, jos toiminta aiheuttaa erityisen häiritsevää melua.

Ilmoitus on tehtävä vähintään 30 päivää ennen toiminnan aloittamista.

Silloin kun ei edellytetä kohdissa 1 ja 2 tarkoitettua ilmoitusta, toiminnanharjoittajan on ilmoitettava työn vaikutusalueella oleville kiinteistöille melua aiheuttavasta työstä, työn kestosta ja siitä, kuka on työmaalla vastuullinen yhteyshenkilö.

25. § Työvaiheiden sekä koneiden ja laitteiden erityisen häiritsevä melu

Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttö (iskuvasara, sirkkeli, kulmahiomakone, lehtipuhallin, ruohonleikkuri, moottorisaha) sekä muut lähiympäristölle erityisen häiritsevää melua aiheuttavat toiminnot on kielletty yöaikaan kello 22–7.

Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden käytön tulee olla mahdollisimman lyhytaikaista.

Määräysten aikarajoitus ei koske

- o maaseutuelinkeinon harjoittamiseen liittyvää tilapäistä häiritsevää melua
- o liikenneväylien ja yhdyskuntateknisten laitteiden kunnossapitoa.

26. § Tilapäiset ja siirrettävät asfalttiasemat ja murskaamot

Tilapäisen tai siirrettävän asfalttiaseman tai murskaamon (toiminta-aika alle 50 vuorokautta) toiminnan edellytyksenä on, että

1. melupäästöt eivät lähimmissä häiriintyvissä kohteissa ylitä valtioneuvoston päätöksen (993/1992) mukaisia melutason ohjearvoja.
2. toiminnan päästöt ilmaan eivät ylitä valtioneuvoston päätöksessä (38/2011) annettuja ilmanlaadun ohjearvoja.
3. toiminnassa tarvittavien polttoaineiden ja muiden vaarallisten aineiden sekä toiminnassa muodostuvien jätteiden käsittely ja varastointi järjestetään siten, että niiden joutuminen maaperään tai muualle ympäristöön on estetty.
4. toimintaa ei ole yöaikaan kello 22–7.
5. tilapäisen toiminnan aloittamisesta ja lopettamisesta ilmoitetaan ympäristöviranomaiselle (Länsirannikon ympäristöyksikkö).

Tilapäistä ja siirrettävää asfalttiasemaa tai murskaamoa ei saa sijoittaa pohjavesialueelle.

Toiminnan päätyttyä toiminnanharjoittajan on siivottava alue ja toimitettava siellä olevat jätteet asianmukaiseen käsittelypaikkaan. Vuodon, varomattomuuden tai erehdyksen vuoksi maahan valunut öljy on imeytettävä ja kerättävä talteen.

27. § Äänentoistolaitteiden käyttö

Äänenvahvistimien ja äänentoistolaitteiden käyttö ulkotiloissa kello 7–22 on sallittu ilman ympäristönsuojelulain 60. §:n mukaista ilmoitusta yksipäiväisten ja kertaluonteisten tapahtumien yhteydessä seuraavissa paikoissa:

- urheilukentillä ja -alueilla
- oppilaitosten ja koulujen piha-alueilla
- yhdistysten kiinteistöjen piha-alueilla
- puistossa
- torilla
- esiintymislavoilla ja muissa vastaavissa esiintymiseen tarkoitetuissa paikoissa.

Äänenvahvistimet ja äänentoistolaitteet, joita käytetään ulkotarjoilualueella, katualueella tai mainostarkoituksessa päiväsaikaan, on säädettävä siten, ettei niistä aiheudu häiriötä ja haittaa ympäristölle.

Järjestäjän tulee huolehtia siitä, että äänentoistolaitteet suunnataan ja äänenvahvistimet säädetään niin, että niiden käyttö häiritsee lähiympäristöä mahdollisimman vähän.

Luku 8. Muut määräykset

28. § Velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Kiinteistön omistajan tai haltijan, toiminnanharjoittajan tai tapahtuman järjestäjän on pyydettäessä annettava Länsirannikon ympäristöyksikölle valvontaa varten tarpeelliset tiedot ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavasta toiminnasta. Tiedot tulee antaa niistä suunnitelmista, toimenpiteistä ja laitteista, joilla on tarkoitus ehkäistä ja torjua ympäristön pilaantumista siten kuin näissä määräyksissä erikseen säädetään.

29. § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Länsirannikon valvontalautakunnan ympäristöjaosto voi erityisestä syystä myöntää hakemuksesta luvan poiketa näistä määräyksistä. Ympäristöjaosto voi antaa näitä ympäristönsuojelumääräyksiä täydentäviä ohjeita ja määräyksiä.

30. § Maksut

Länsirannikon ympäristöyksikkö veloittaa ympäristönsuojelumääräyksissä tarkoitettujen ilmoitusten ja poikkeamisten käsittelystä Länsirannikon valvontalautakunnan hyväksymän taksan mukaisen maksun.

31. § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

Ympäristönsuojelumääräysten valvonnasta sekä seuraamuksista määräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä säädetään ympäristönsuojelulain 13. luvussa ja 116. §:ssä sekä rikoslain 48. luvun 1.–4. §:ssä.

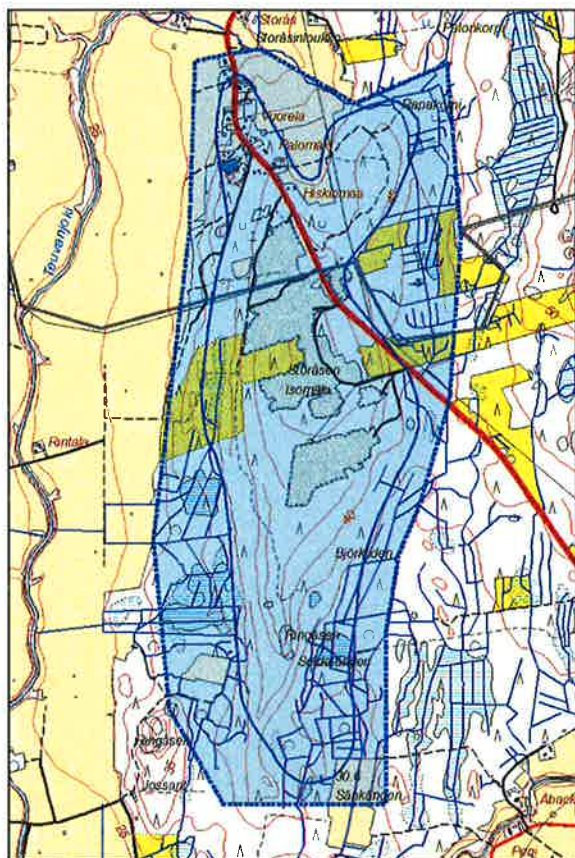
32. § Voimaantulo

Nämä ympäristönsuojelumääräykset tulevat voimaan 3.11.2014.

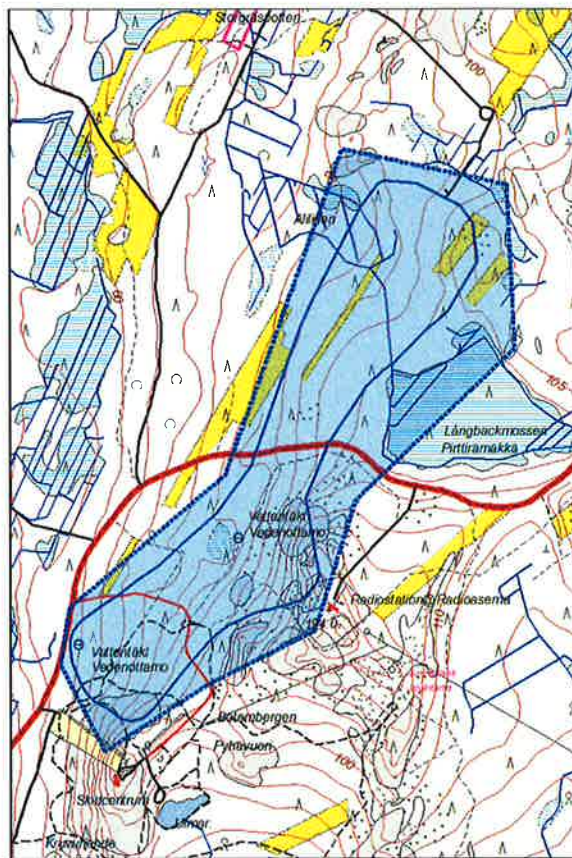
Liitteet

1. Kartat Kristiinankaupungin pohjavesialueiden rajoista
2. Kartat Närpiön pohjavesialueiden rajoista
3. Kartat Mustasaaren pohjavesialueiden rajoista
4. Kartat Kristiinankaupungin taajaan rakennetuista alueista
5. Kartat Mustasaaren taajaan rakennetuista alueista
6. Kartat Närpiön taajaan rakennetuista alueista
7. Kartta Kaskisten taajaan rakennetuista alueista
8. Jätevesien vähimmäispuhdistusvaatimukset eri vyöhykkeillä vesihuoltolaitosten toiminta-alueiden ulkopuolella

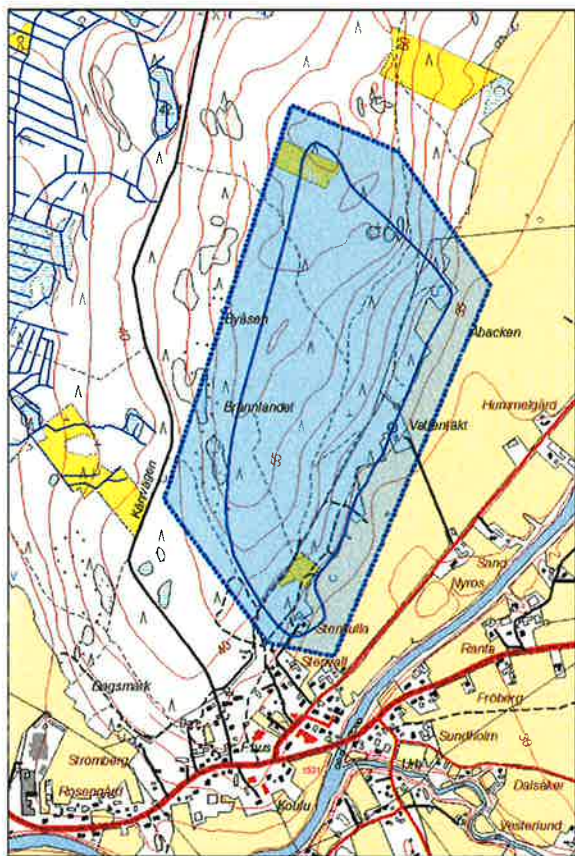
Bilaga 1 – Grundvattenområden Kristinestad

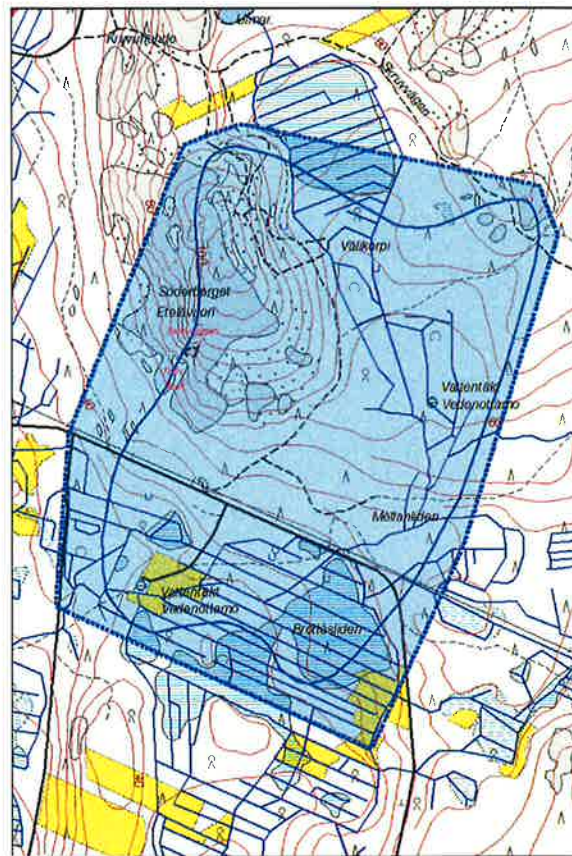
1 Storåsen

3 Bötomborgen A

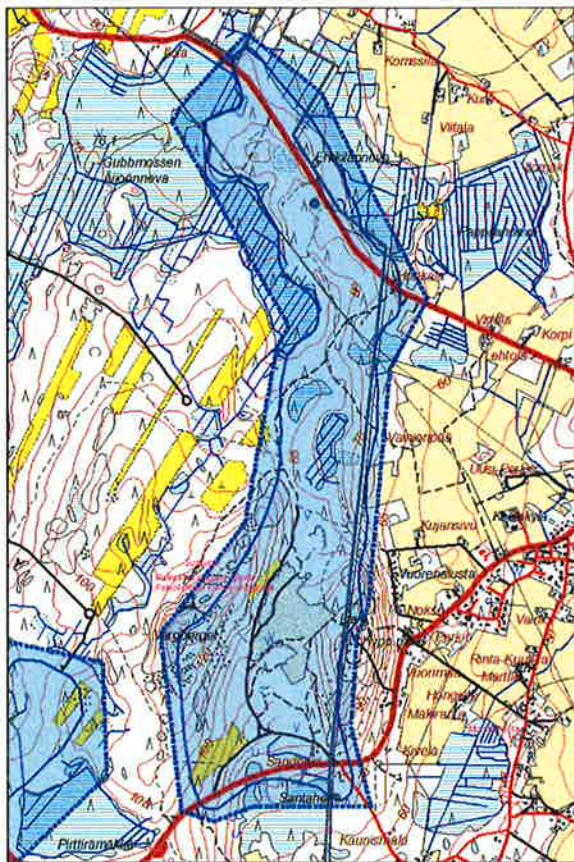

2 Byåsen

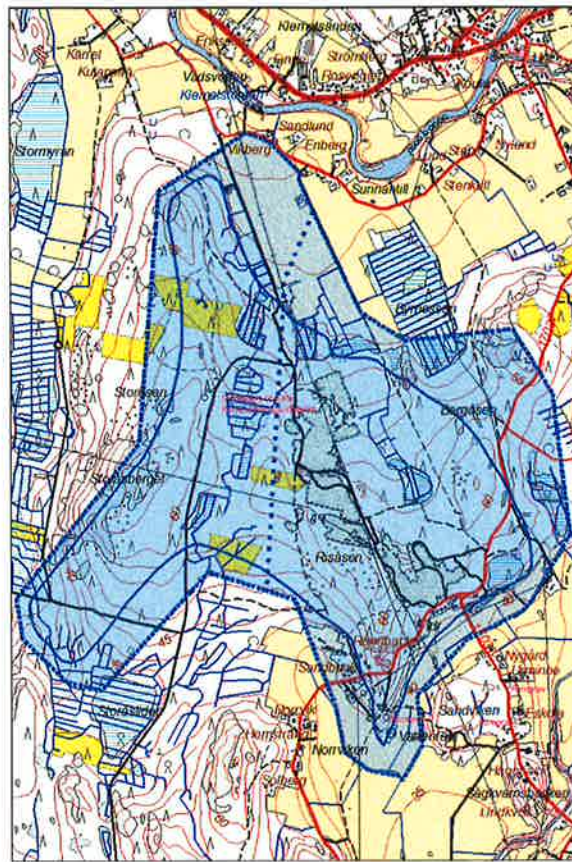

4 Bötomborgen B

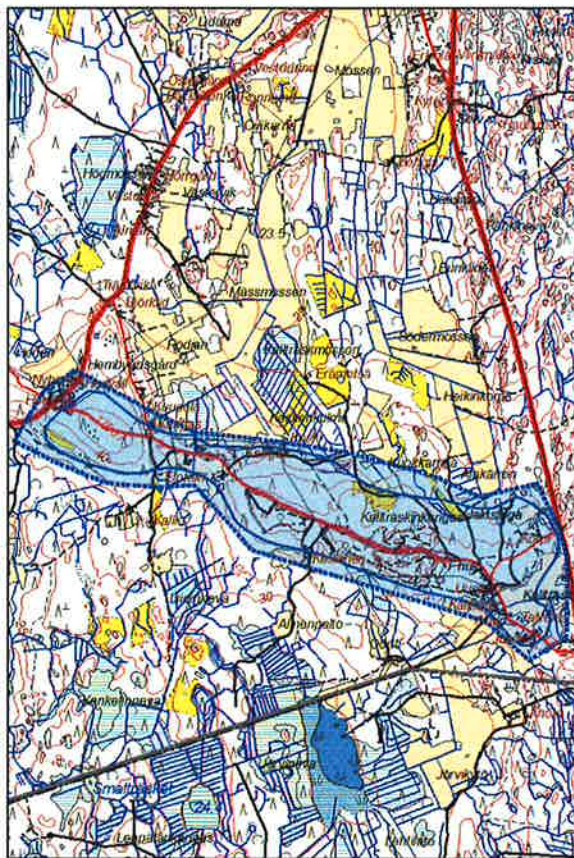
Bilaga 1 – Grundvattenområden Kristinestad

5 Parmansbergen

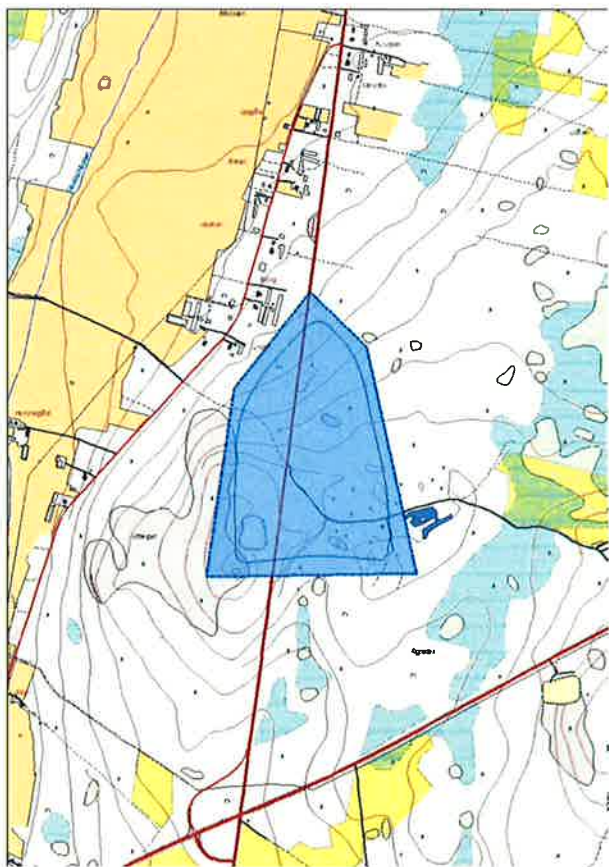

7 Korsbäck

6 Kallträsk

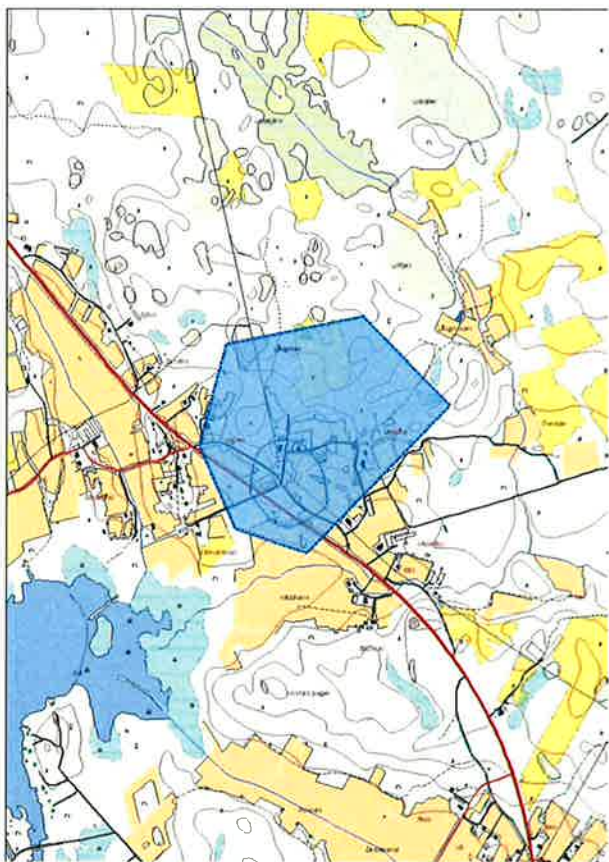
Bilaga 2 – Grundvattenområden Närpes

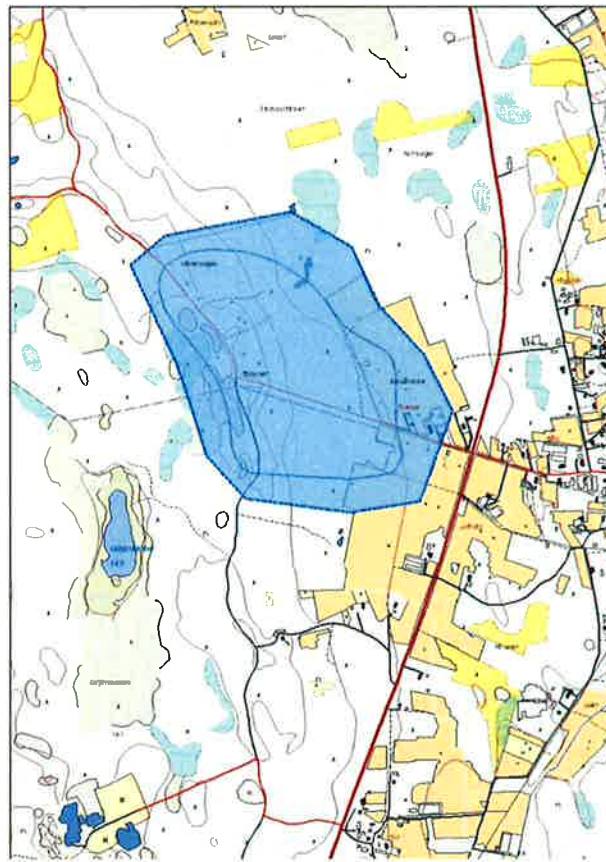
1 Vitberget

3 Lilla Vargberget

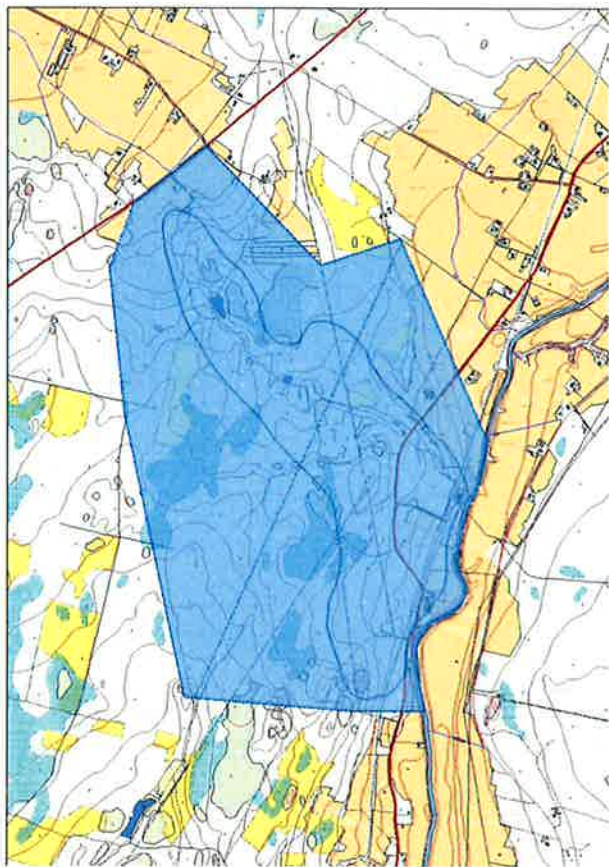

2 Långviken

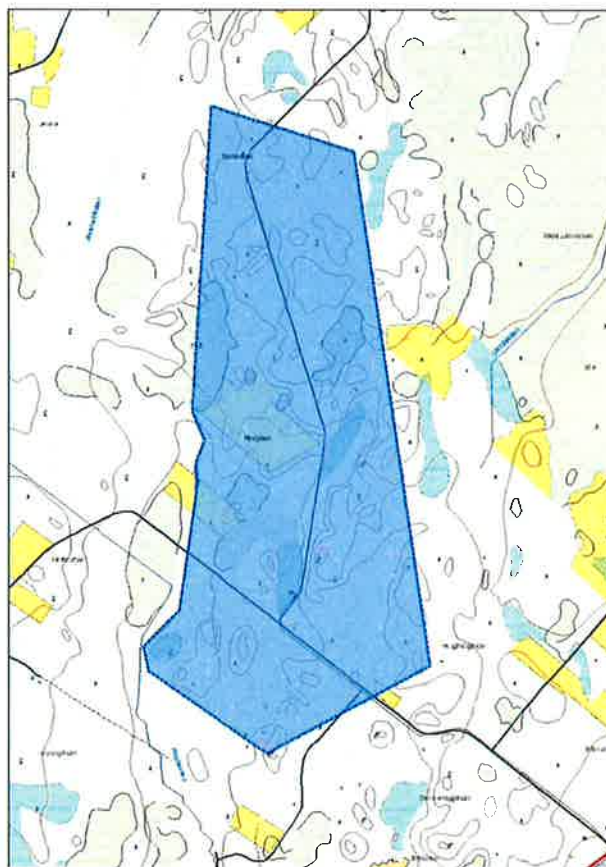

4 Helenelund

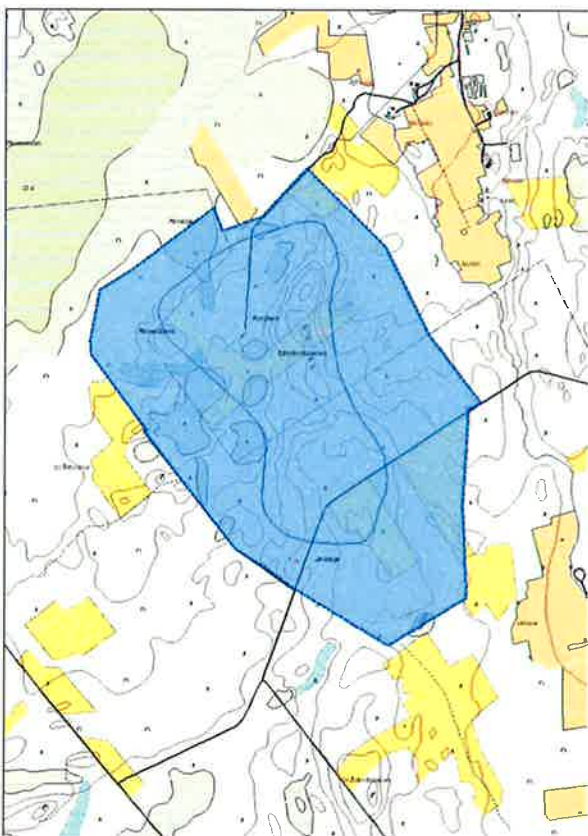
Bilaga 2 – Grundvattenområden Närpes

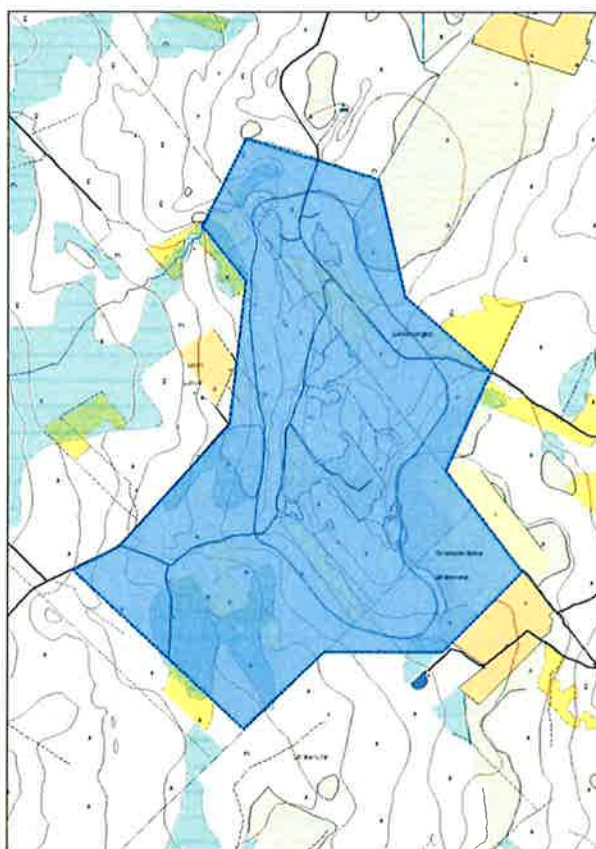
5 Kangaback

7 Timmeråsen

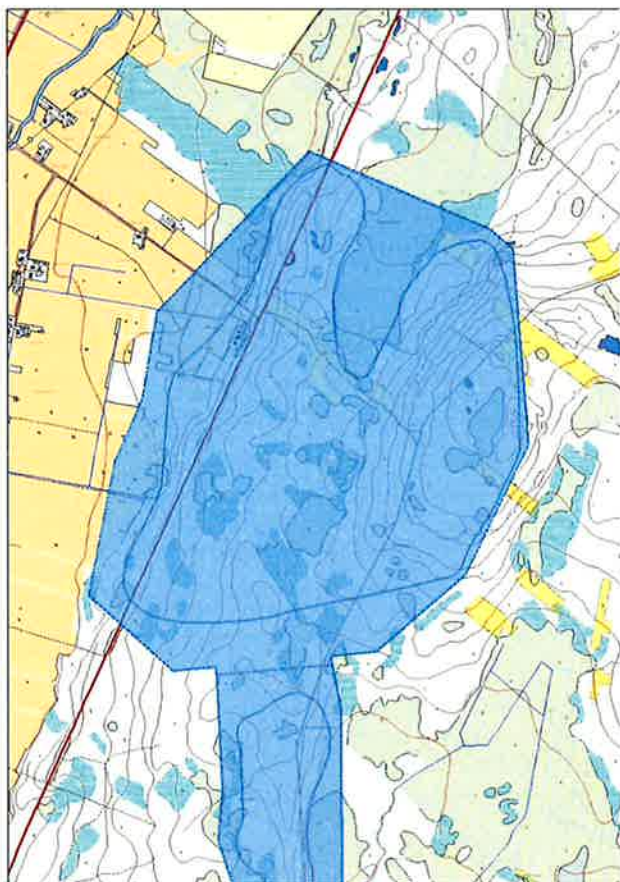

6 Storstenrösback

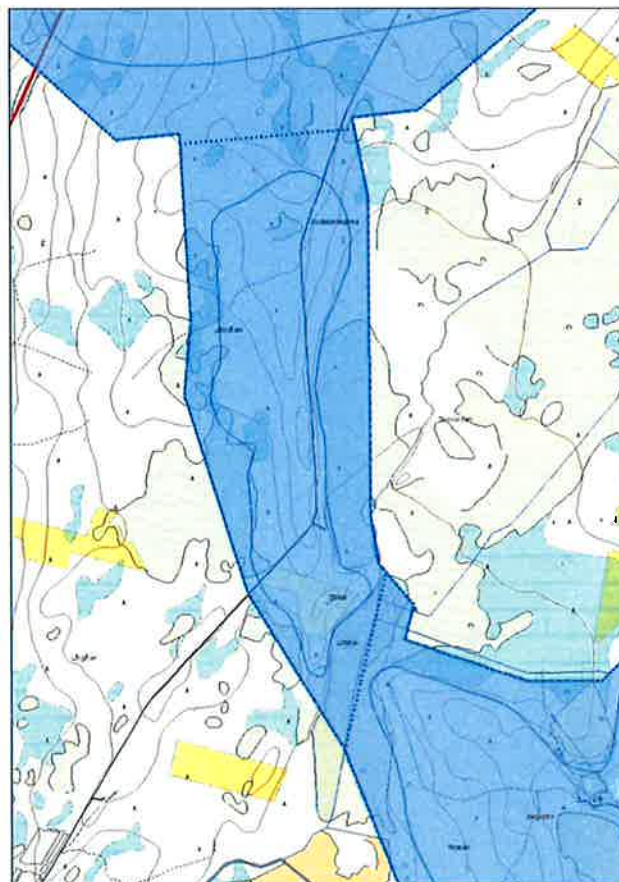

8 Lokåsen

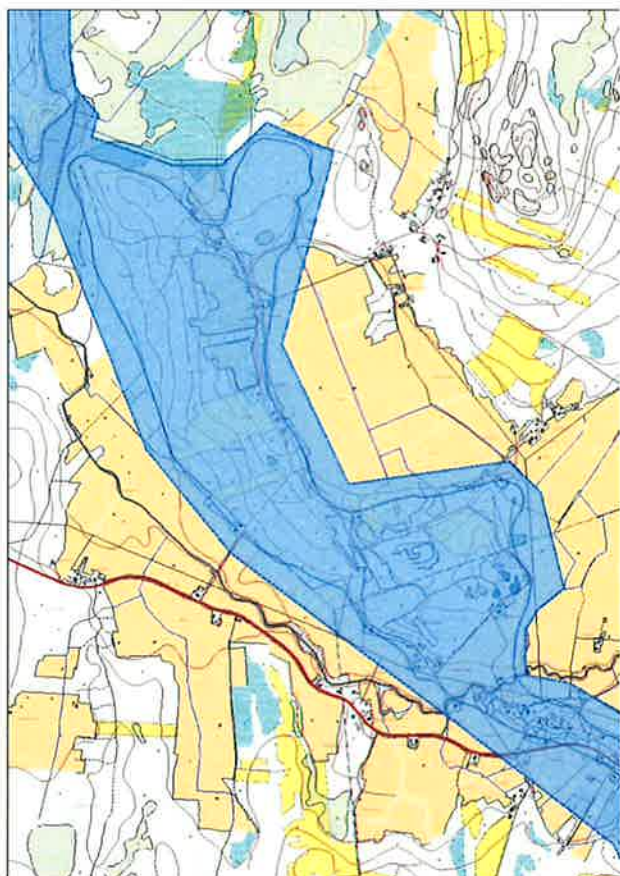
Bilaga 2 – Grundvattenområden Närpes

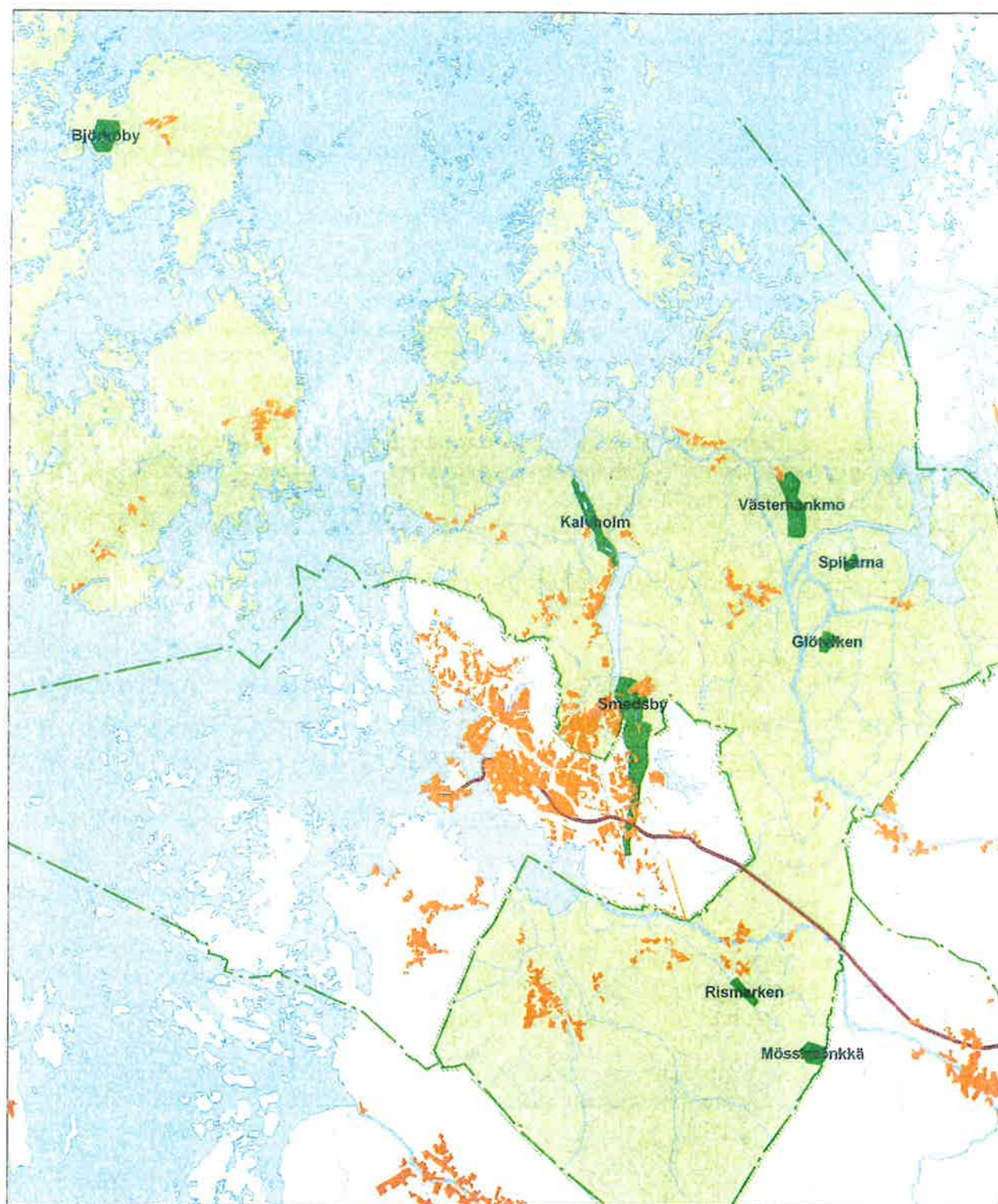
9 Källmossa

11 Jämnåsen

10 Valsberg - Horonkylä

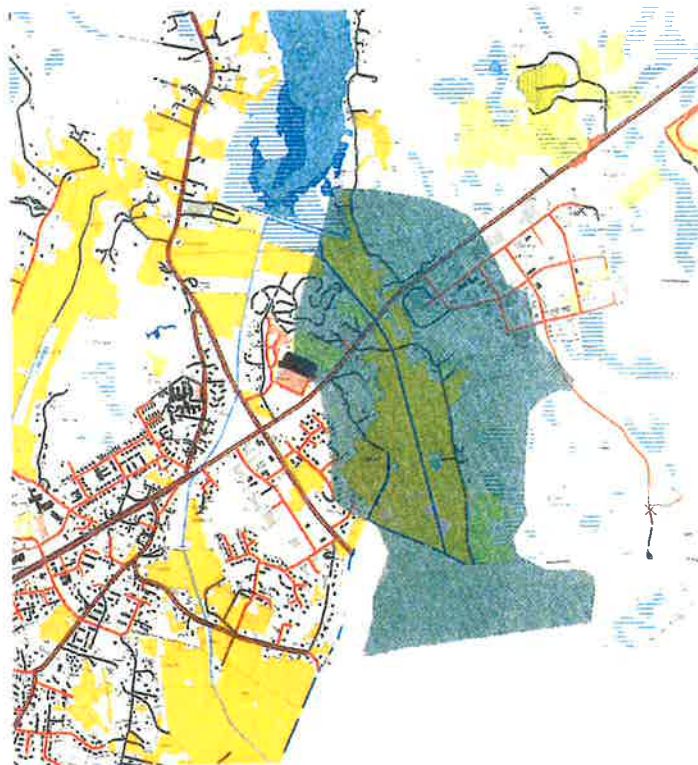
Grundvattenområden/pohjavesialueet

Bilaga/Liite 3

Rismarken - Helsingby

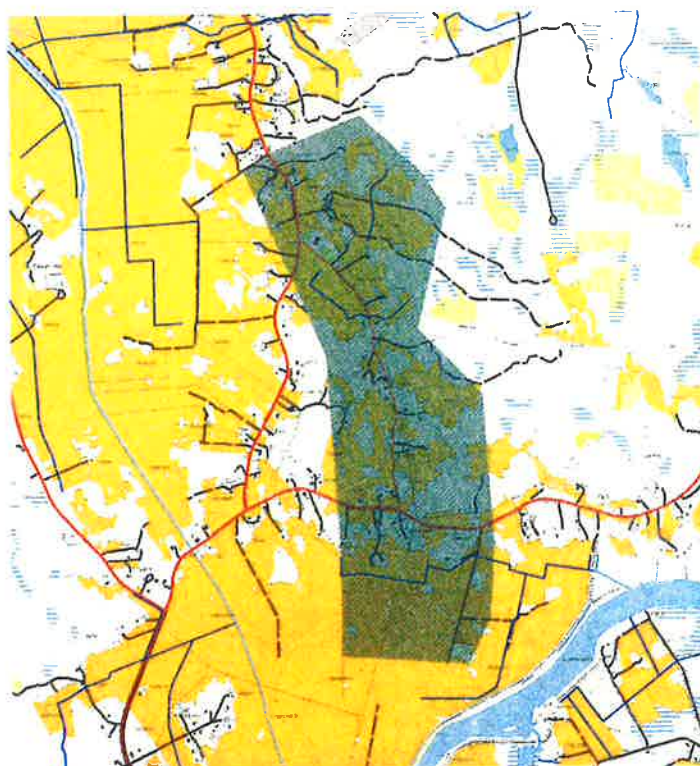
Smedsby/Sepänkylä

Spikarna - Rönnvik

Västerhankmo

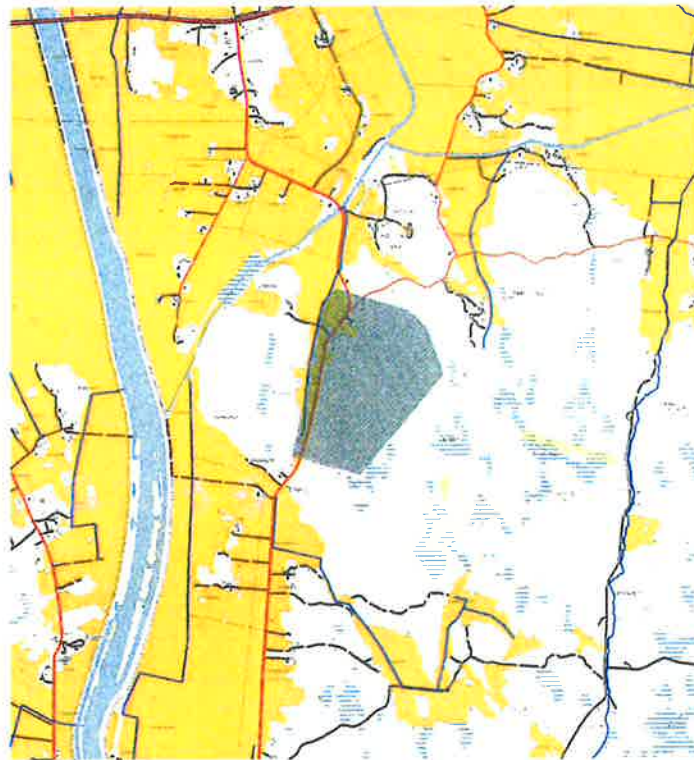
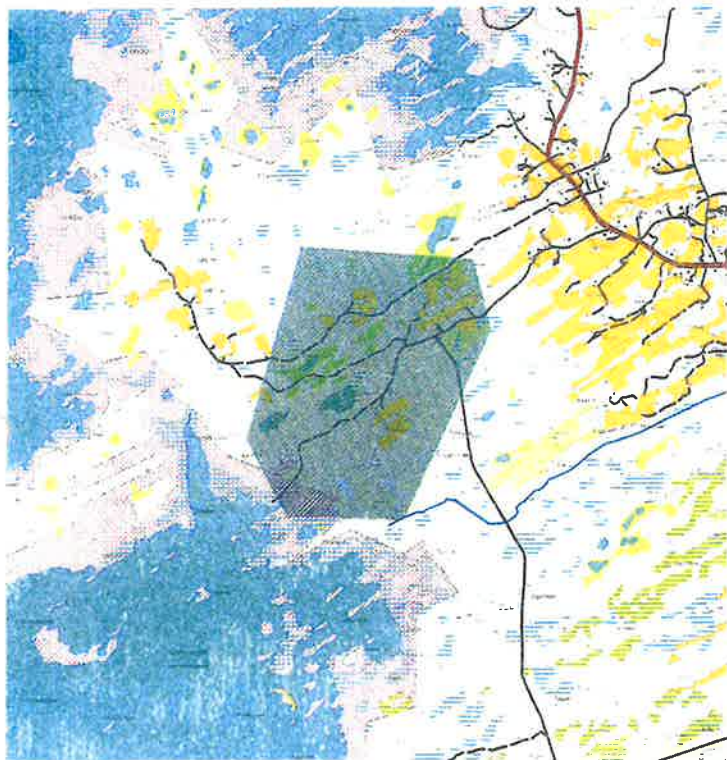

Grundvattenområden/pohjavesialueet

Bilaga/Liite 3

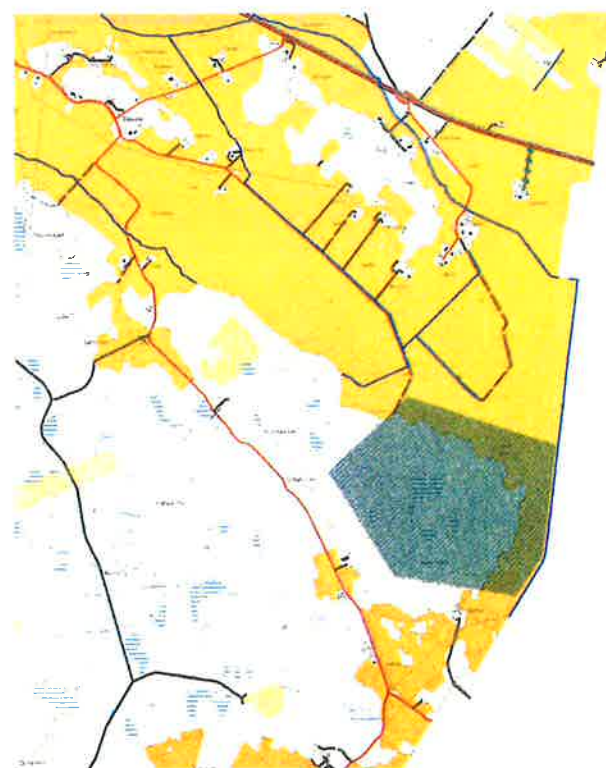
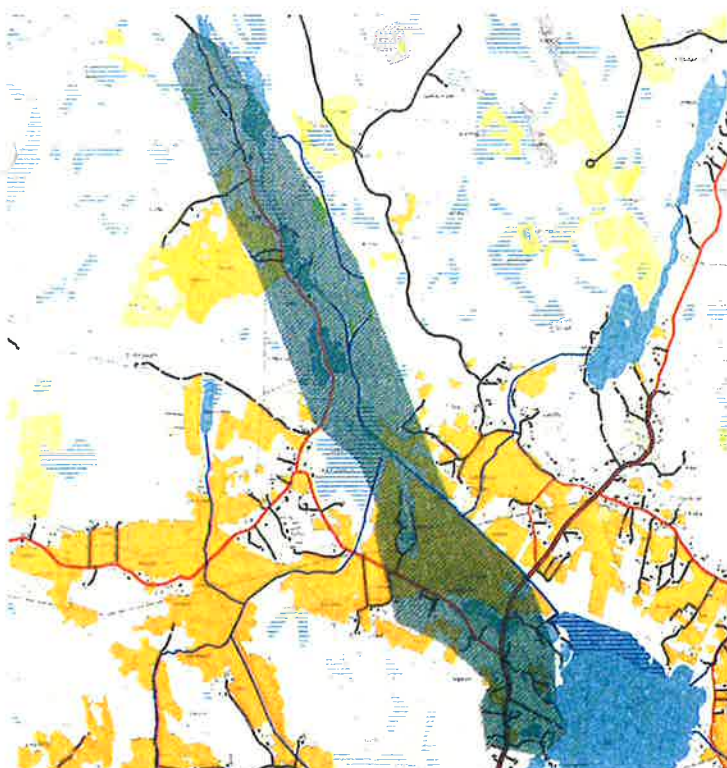
Björköby

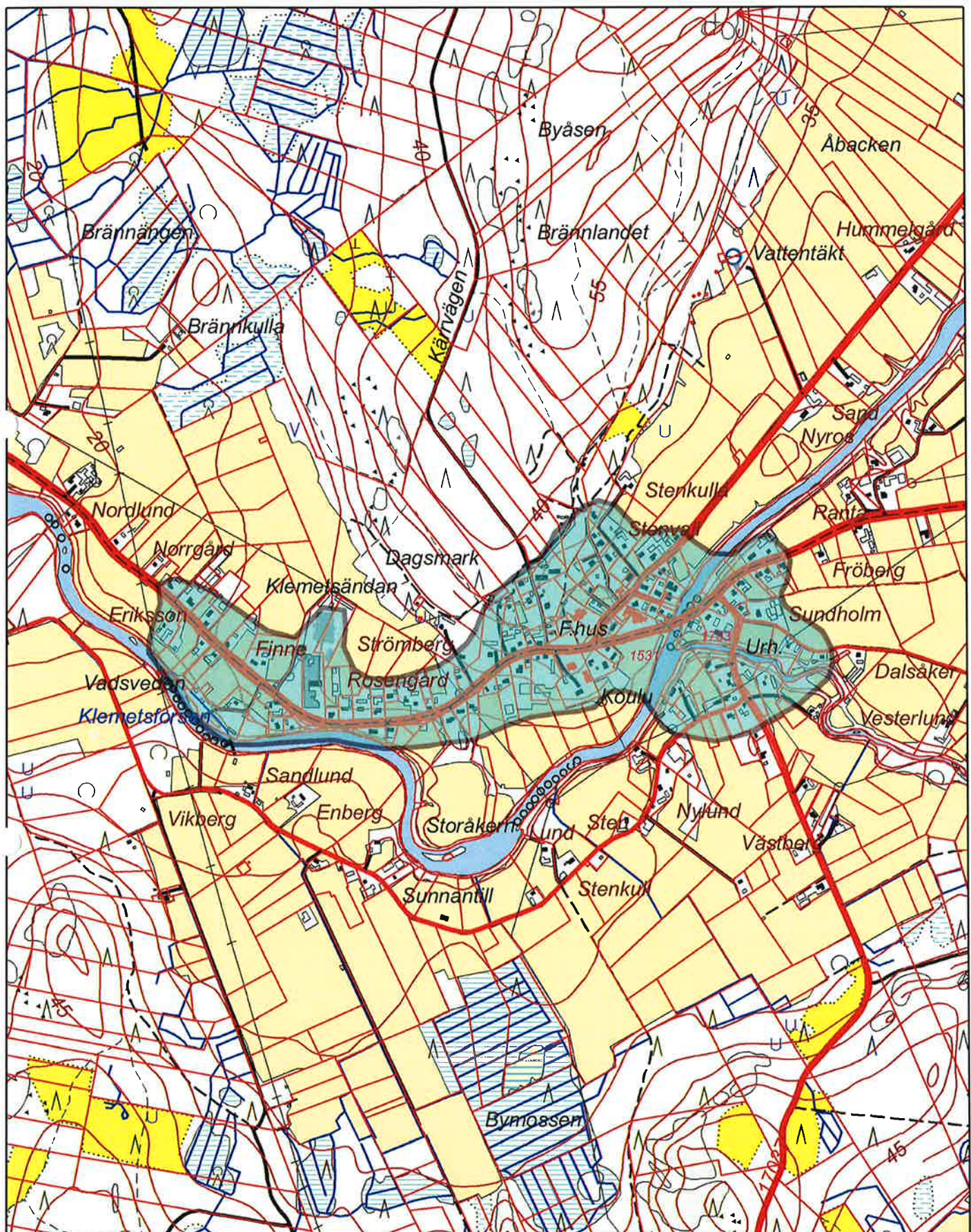
Glötviken - Voitby

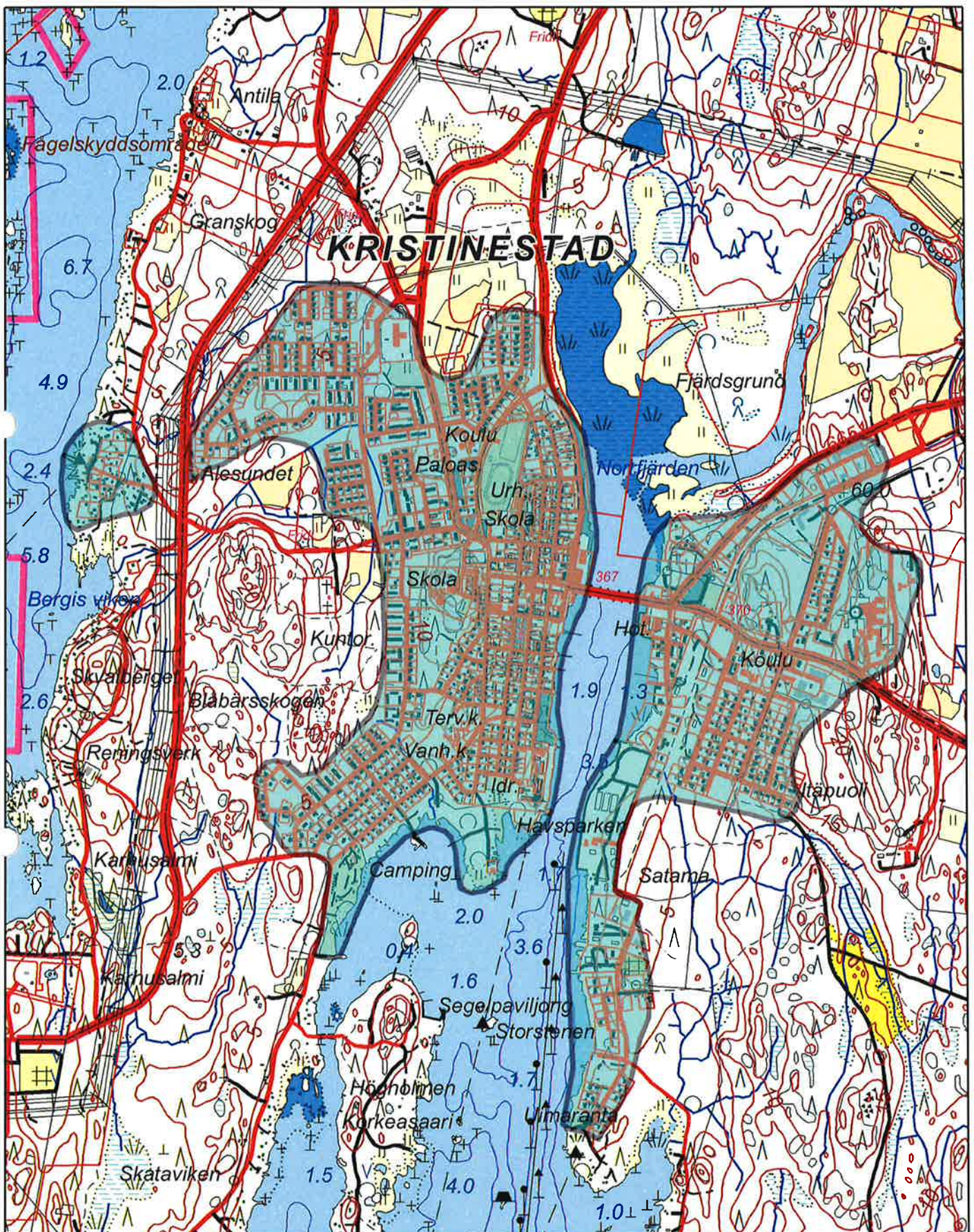

Kalvholm

Mössintönkkä - Karkmo

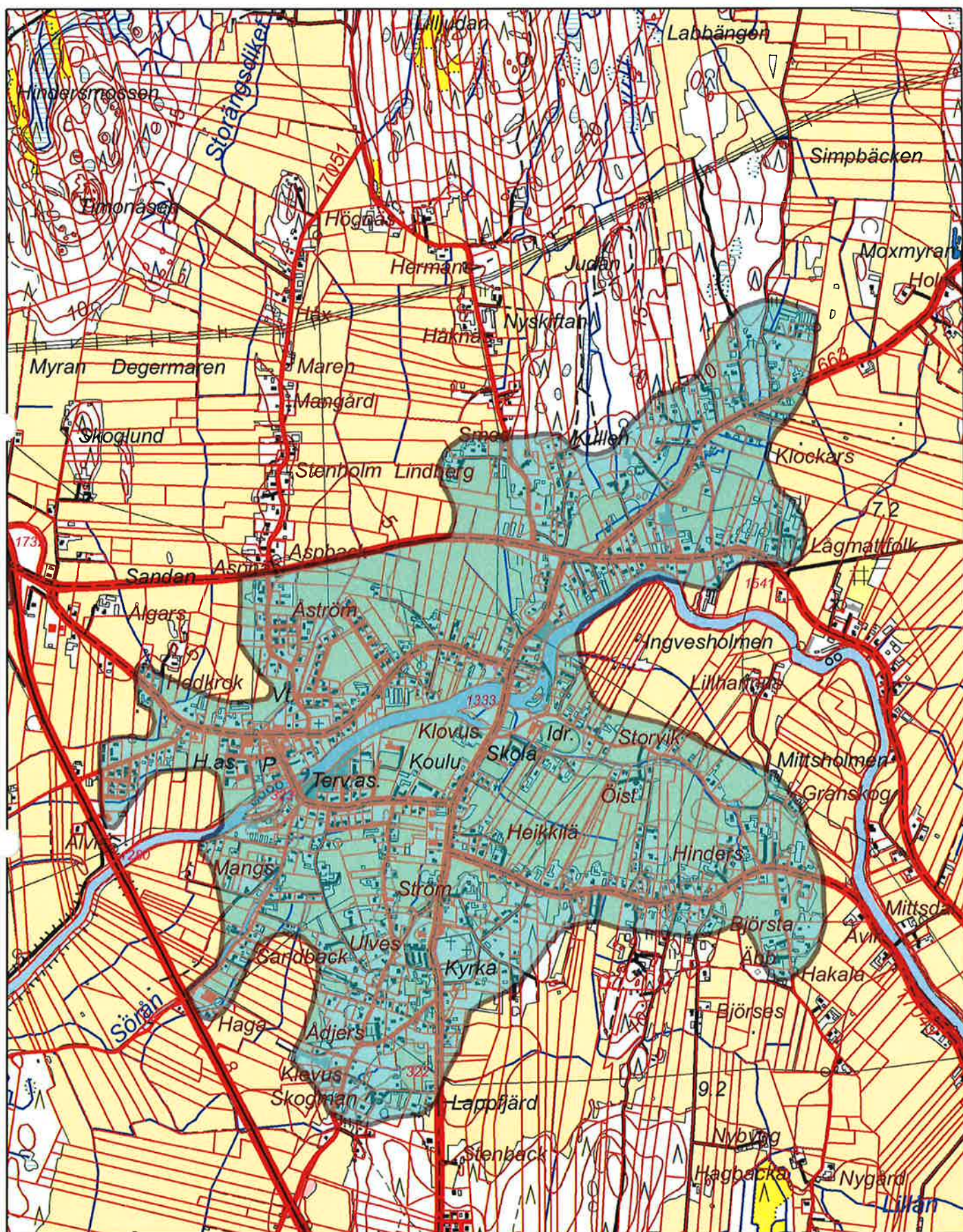

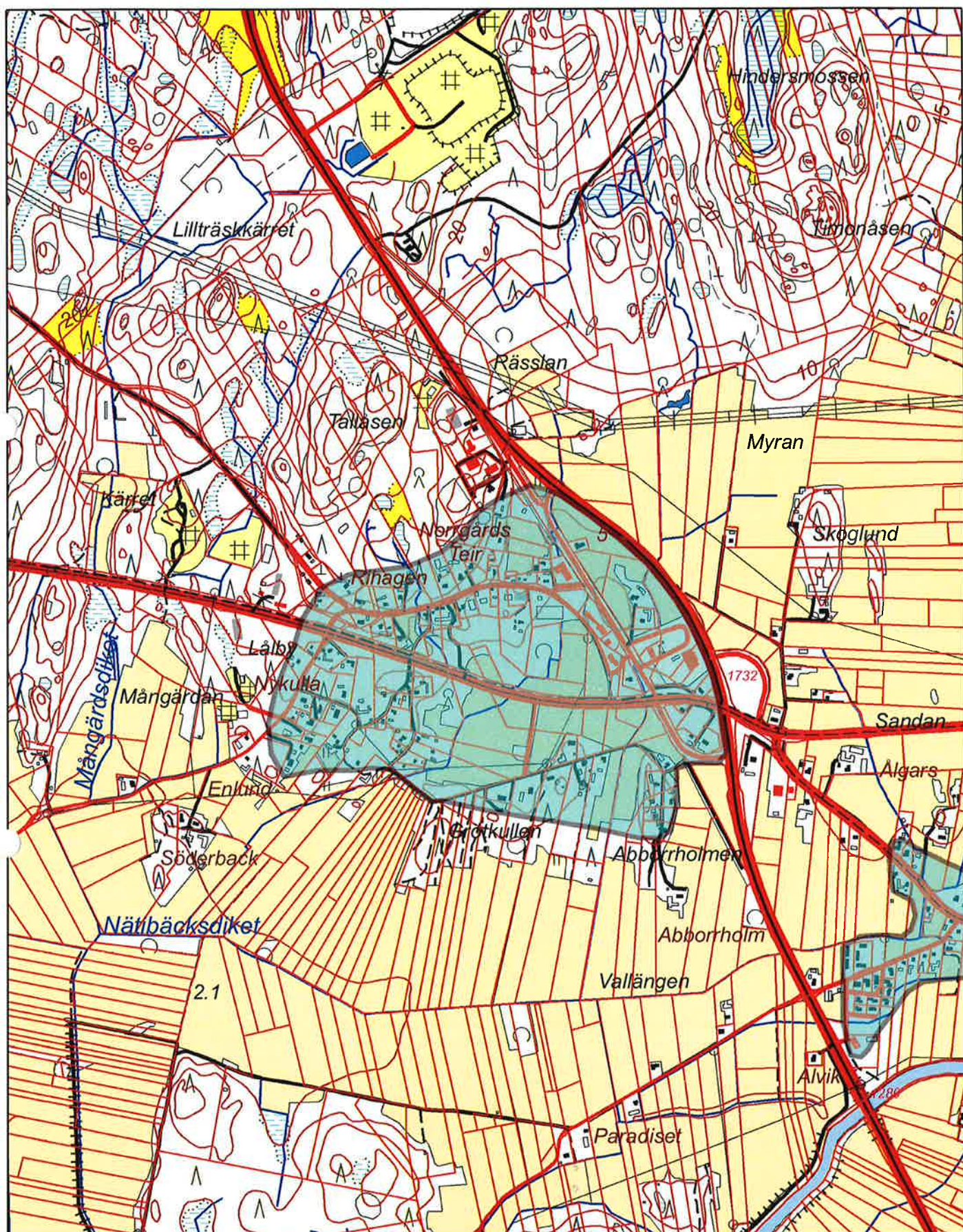
0 250 500 1 000 Meter

1:20 000

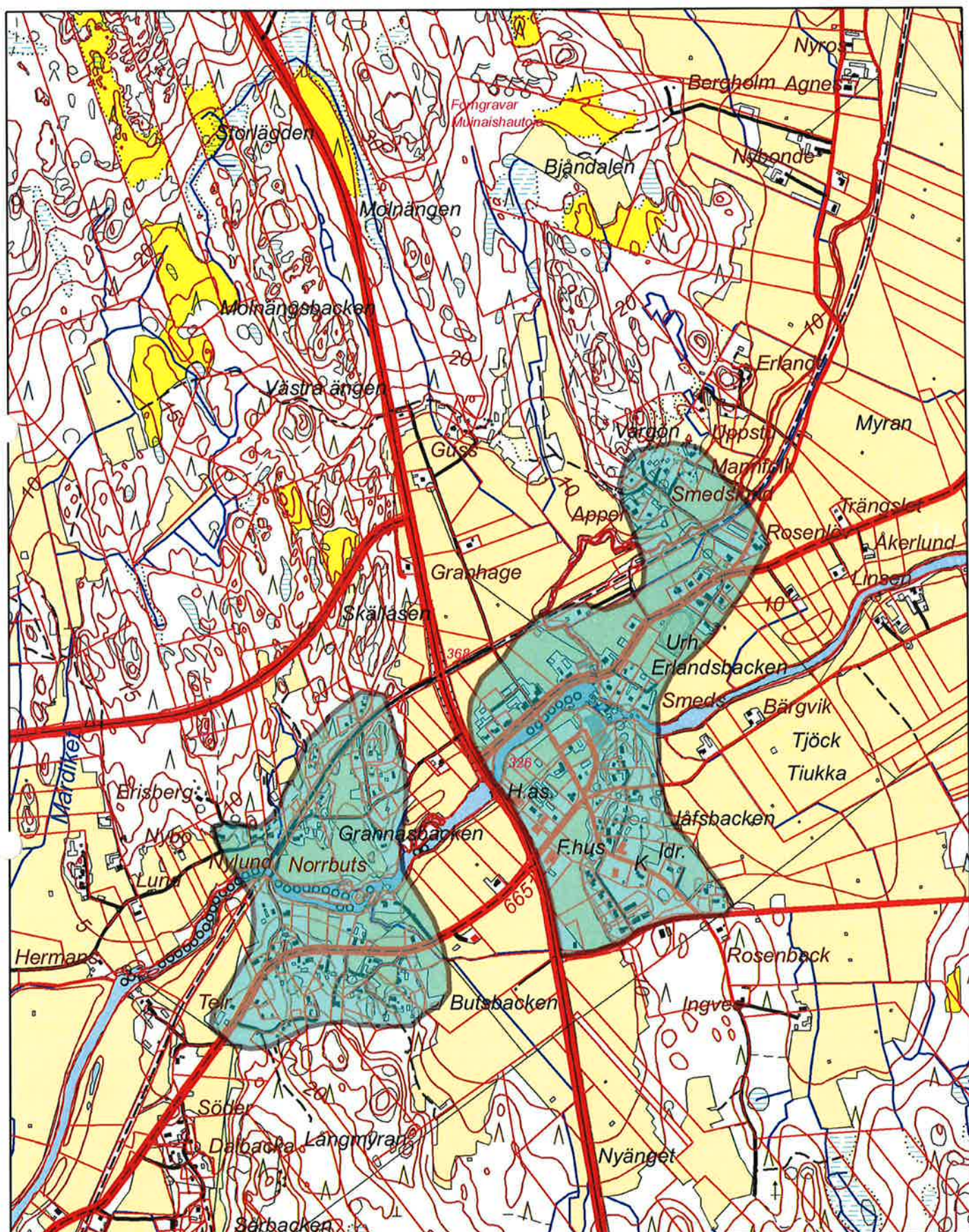
0 250 500 1 000 Meter

1:20 000

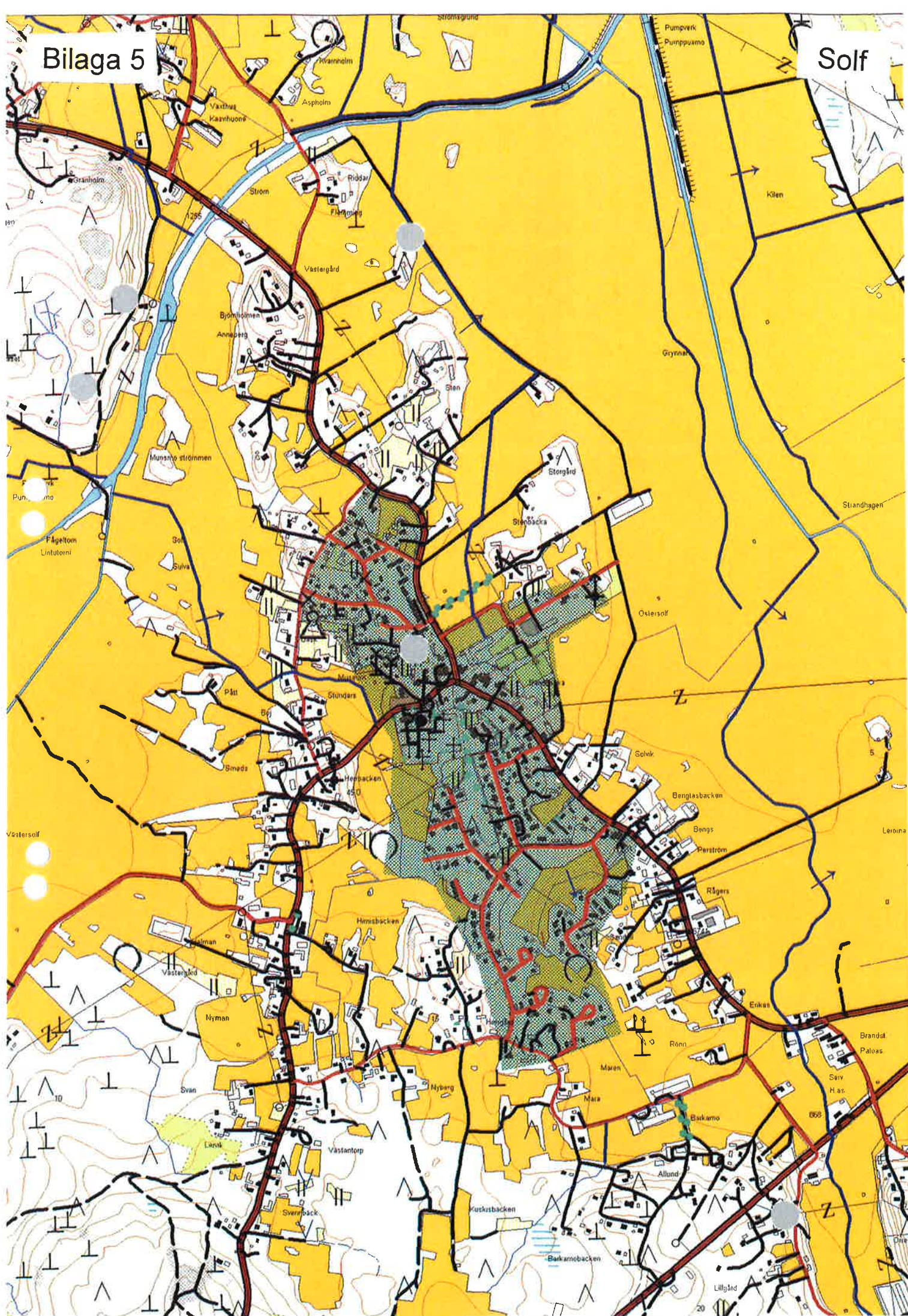
0 250 500 1 000 Meter

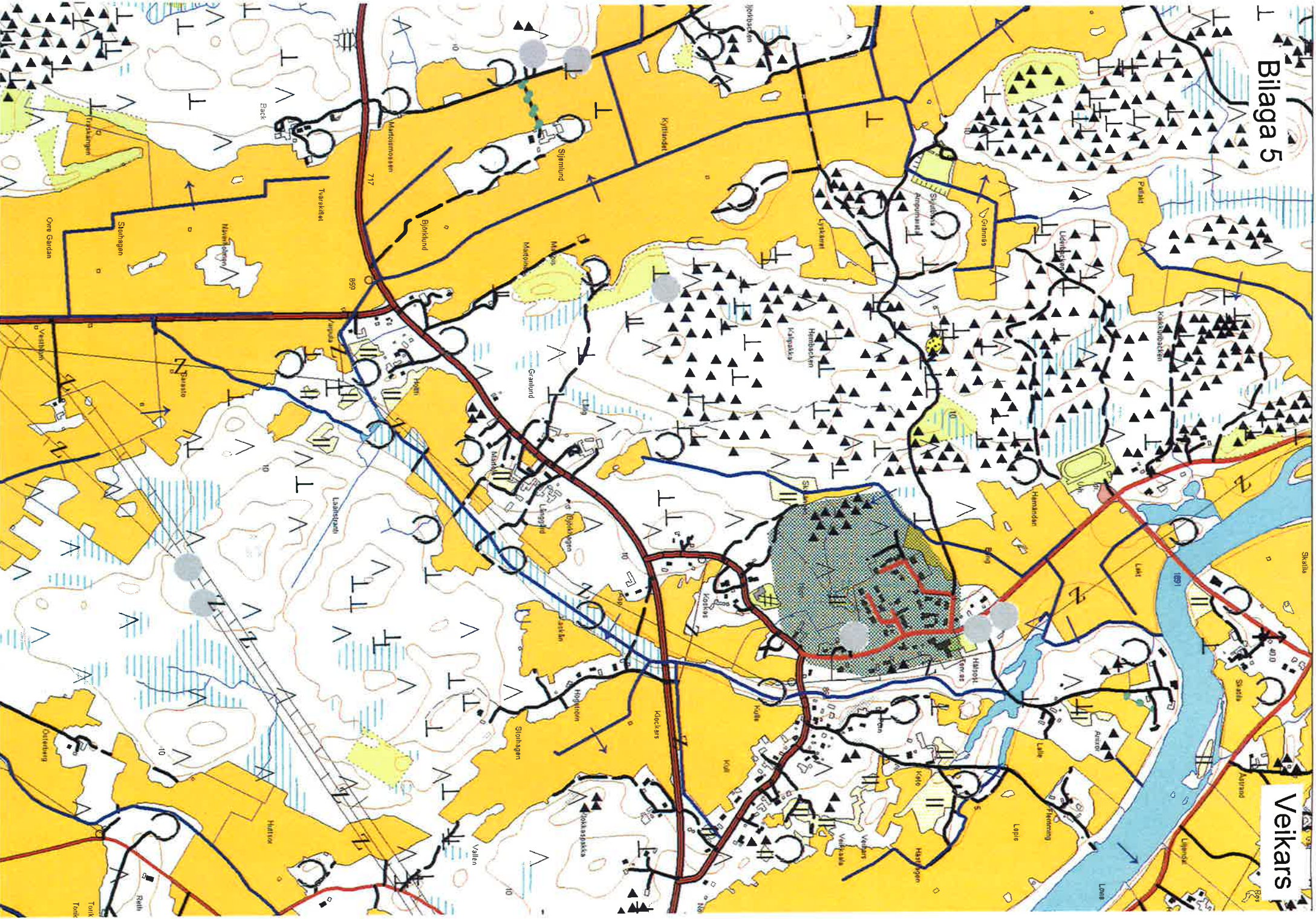
1:15 000

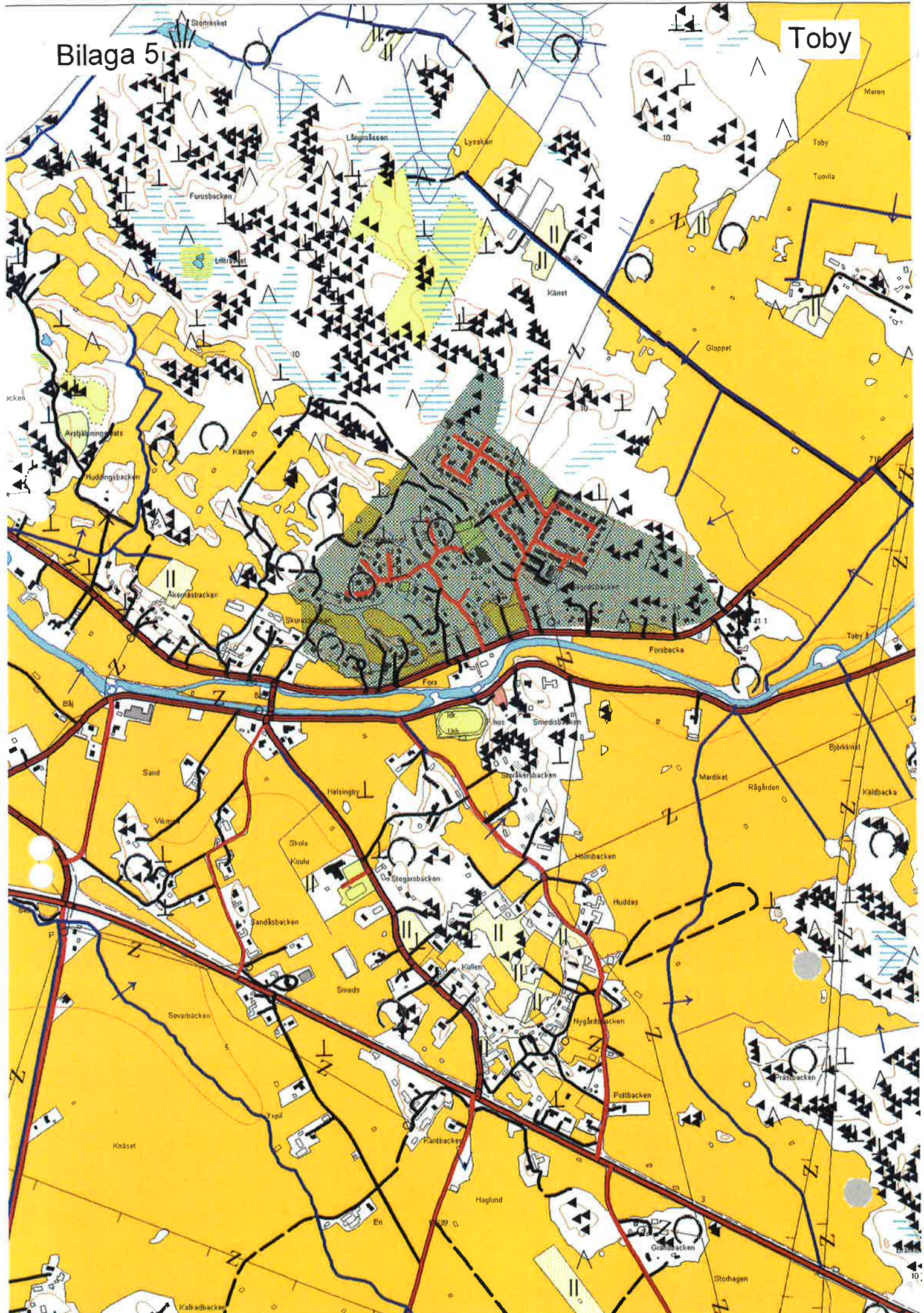

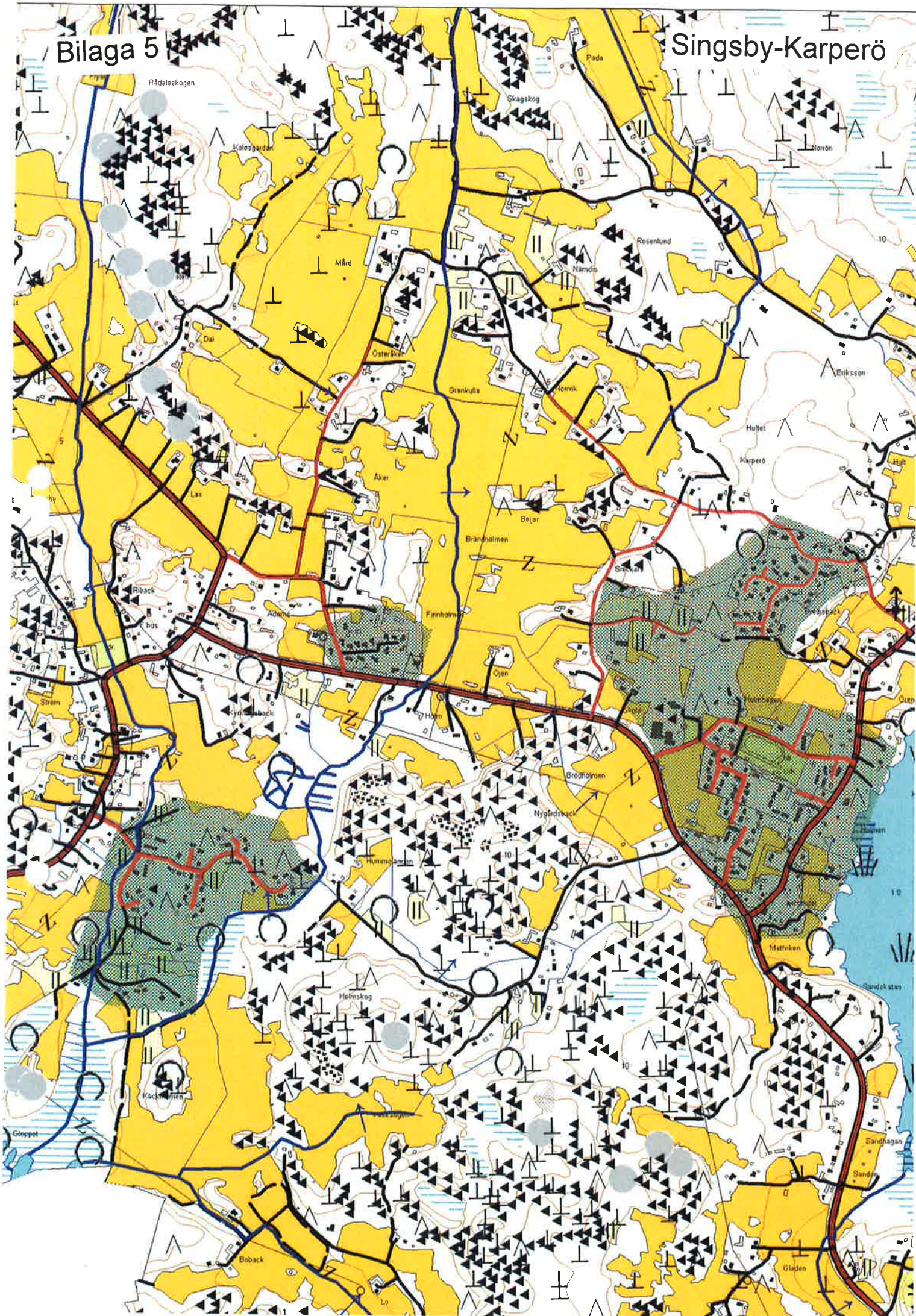
0 250 500 1 000 Meter

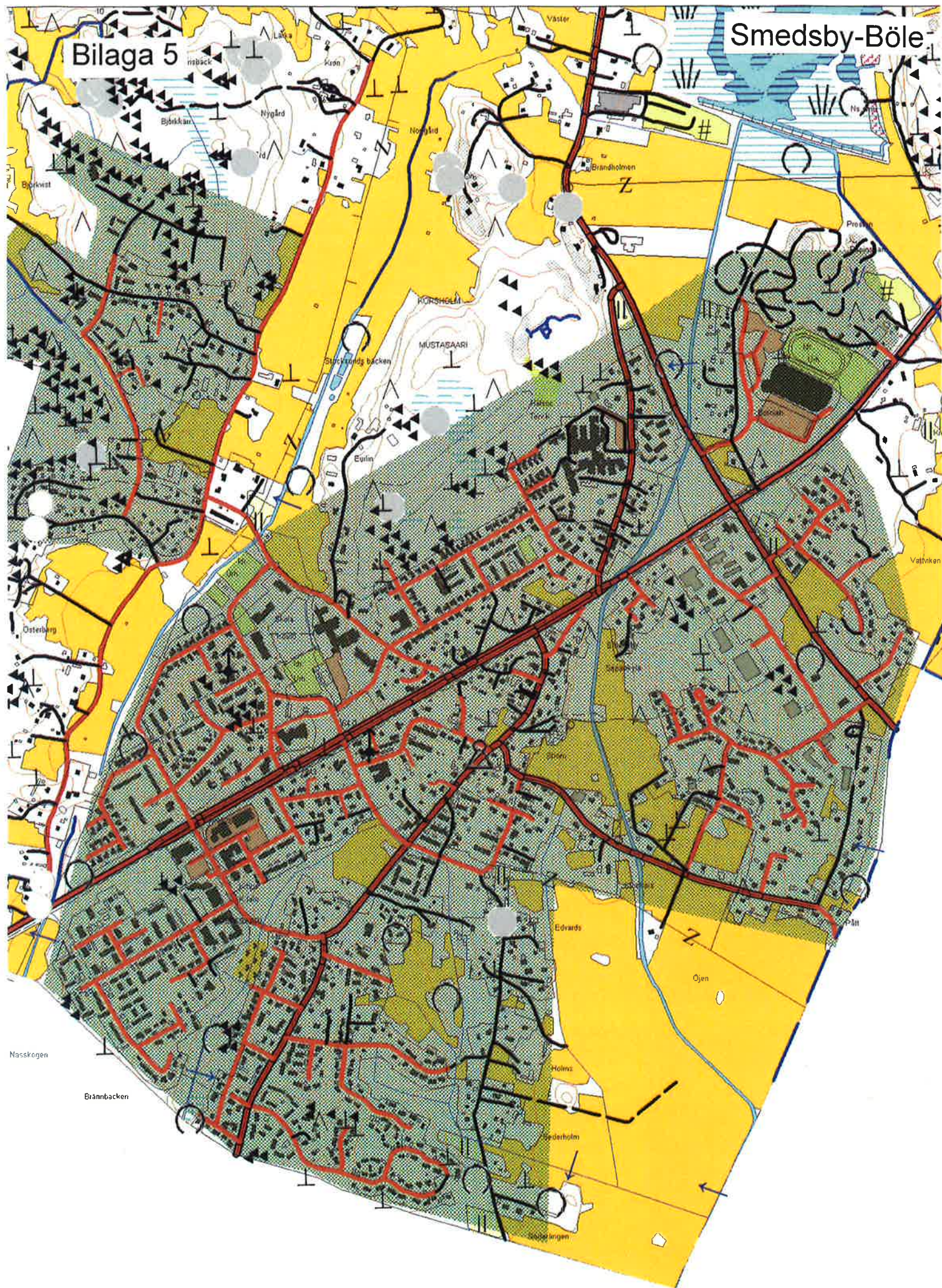
1:15 000

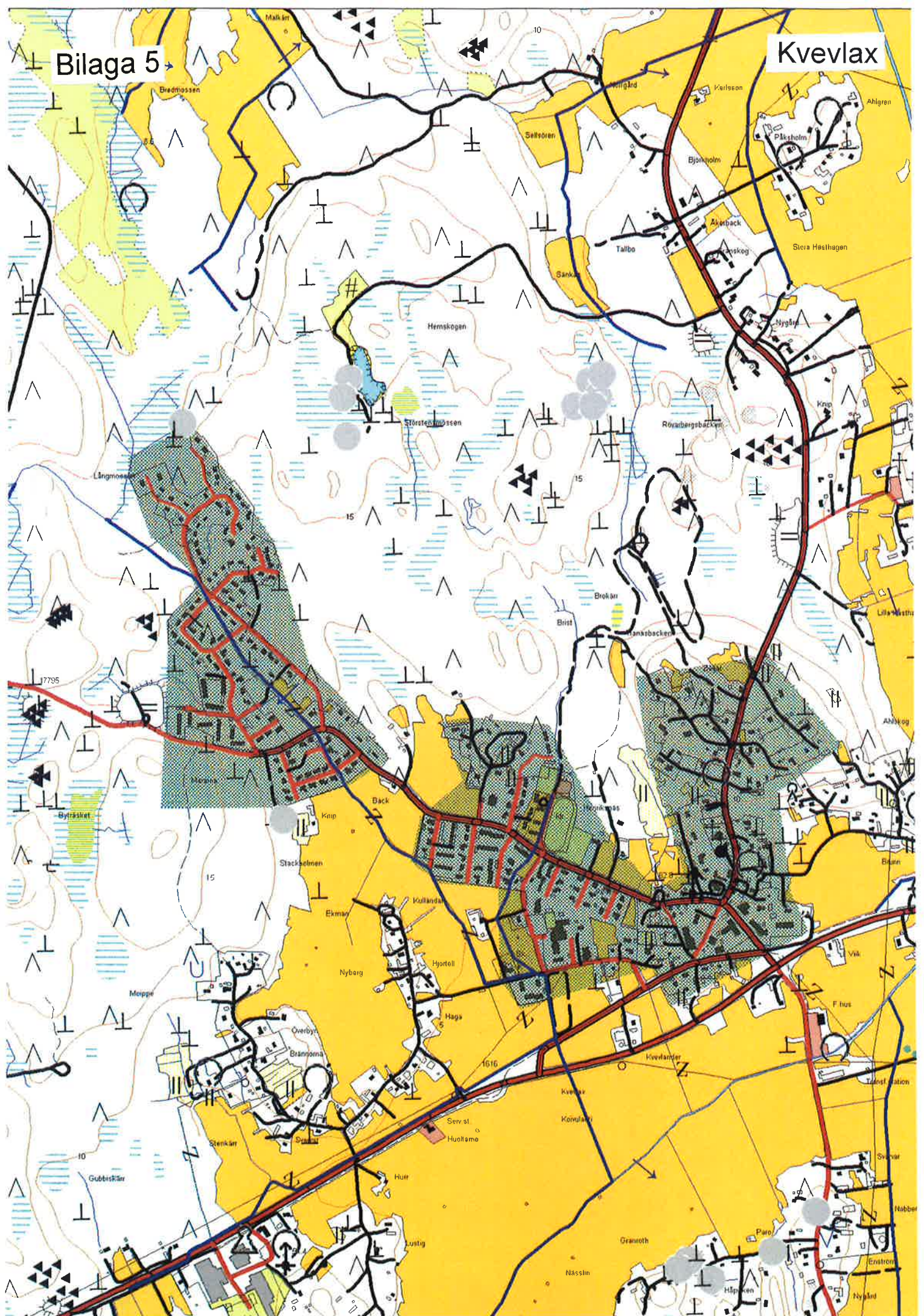

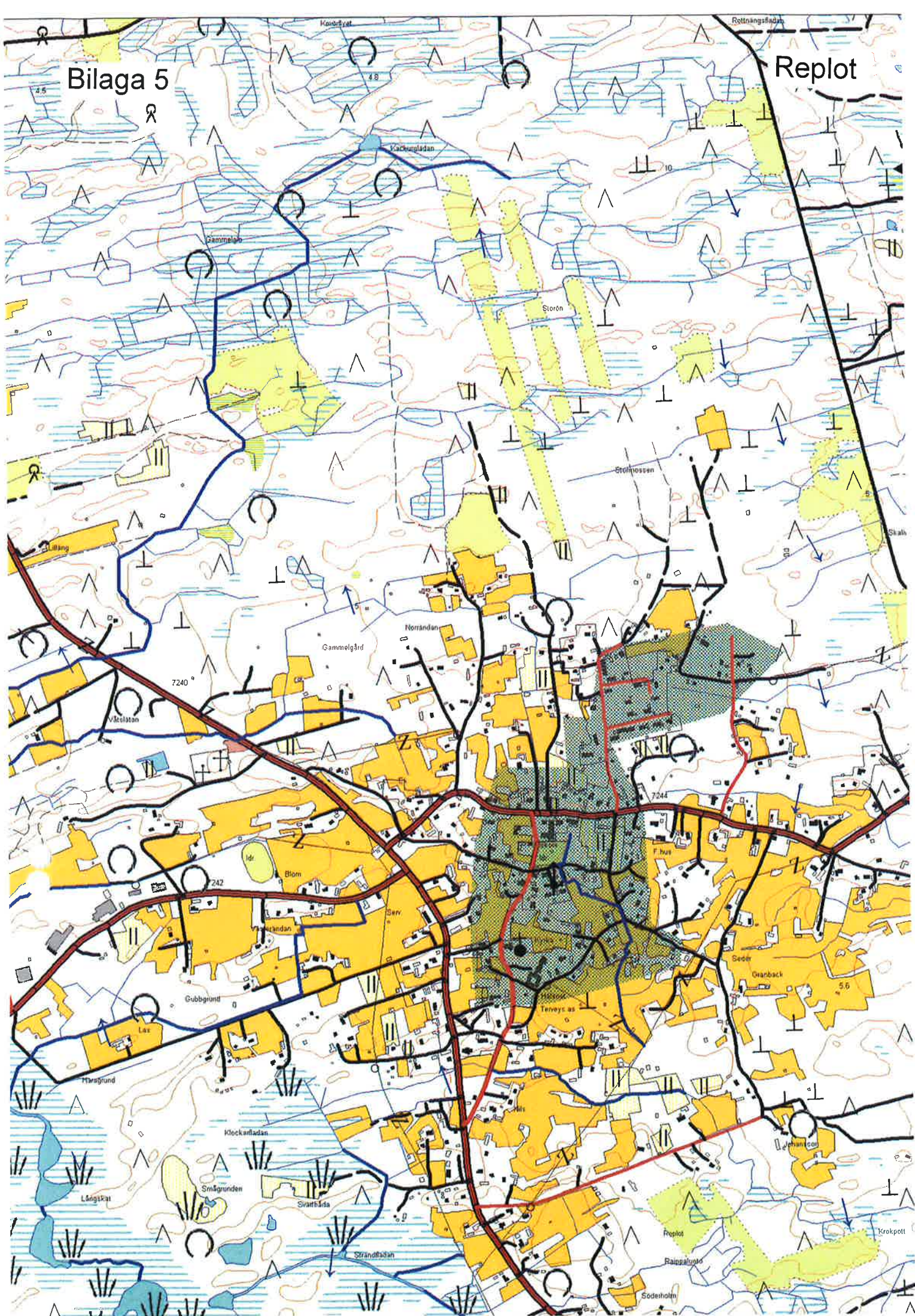
Bilaga 5

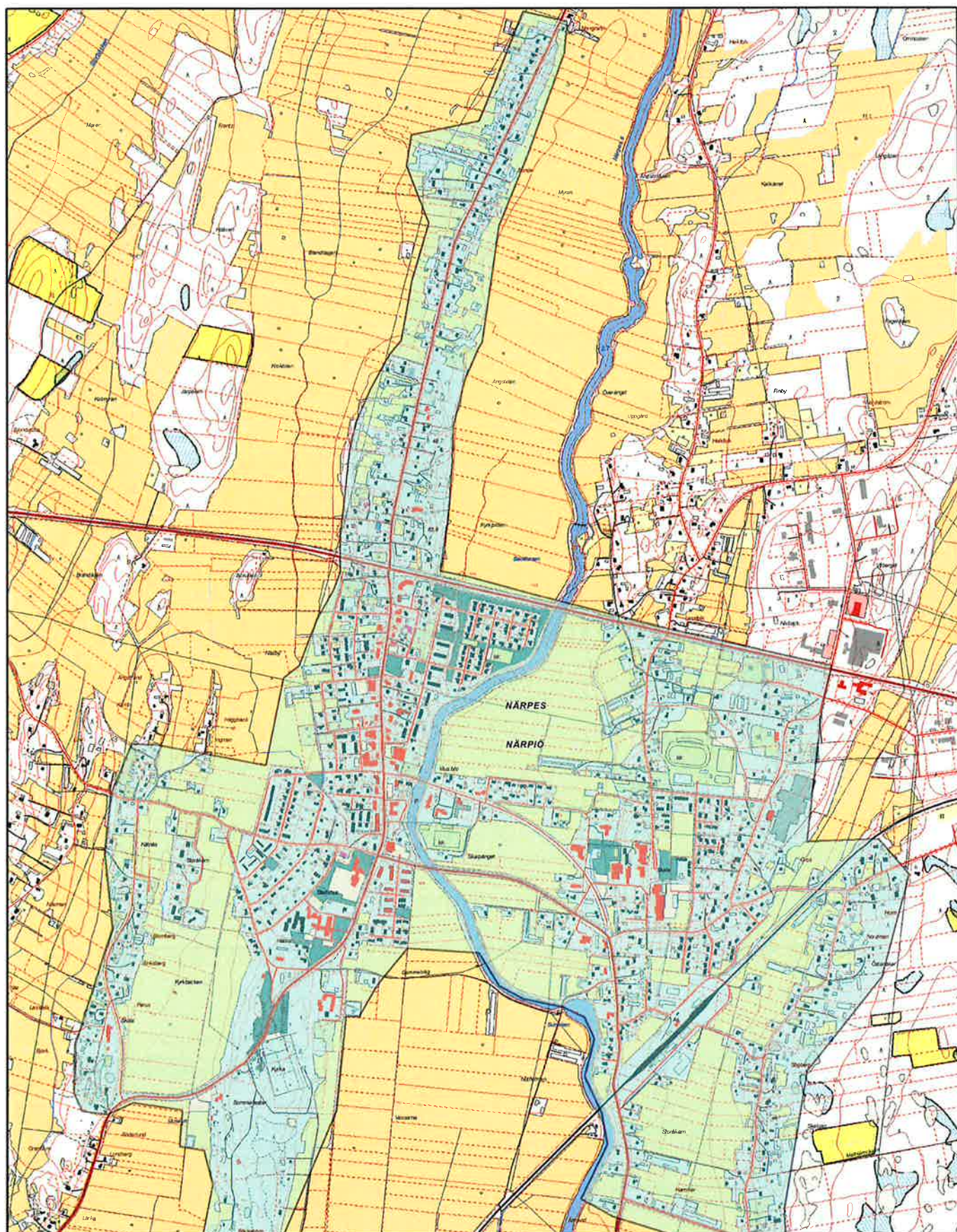
Kvevlax

Bilaga 5

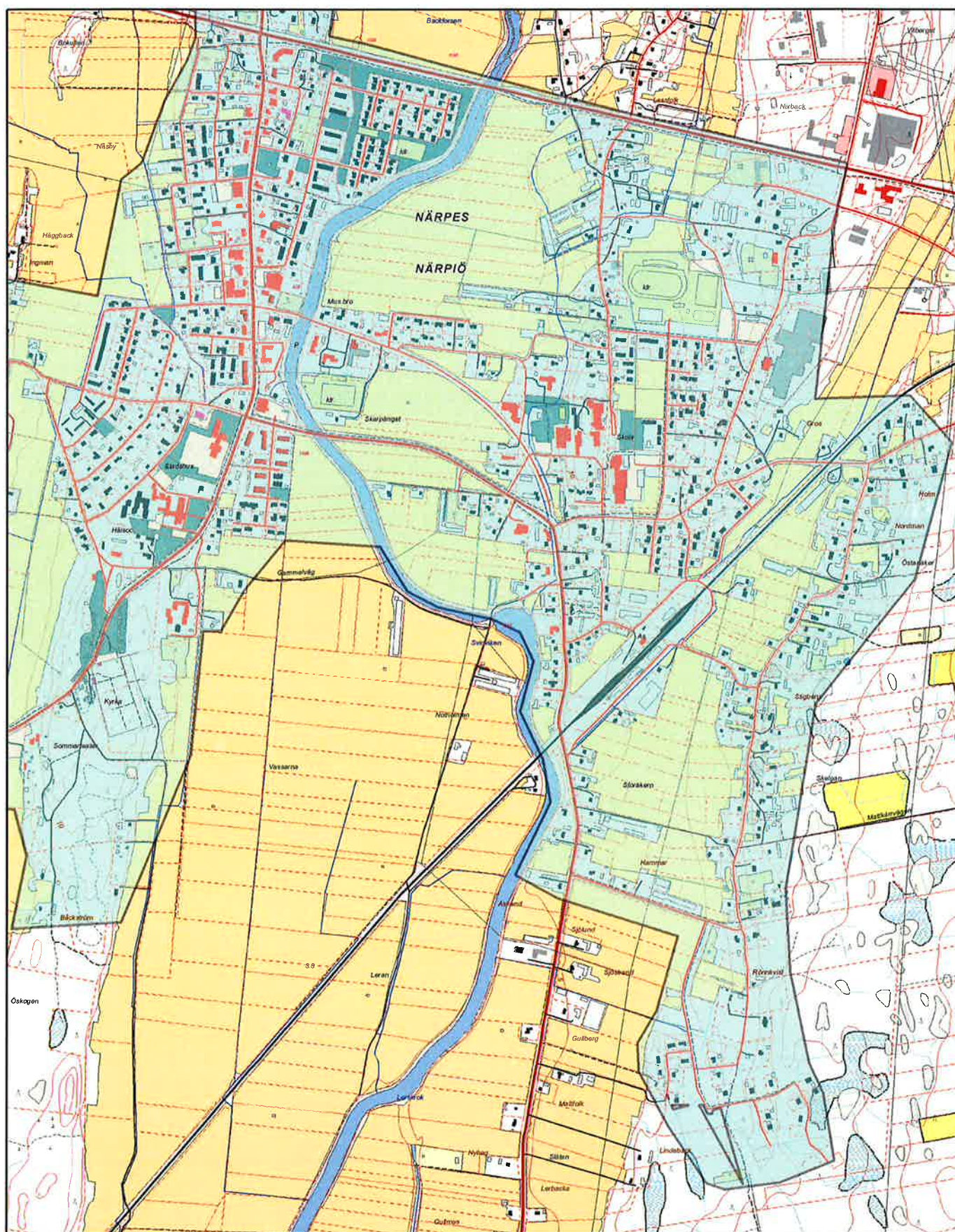
Replot

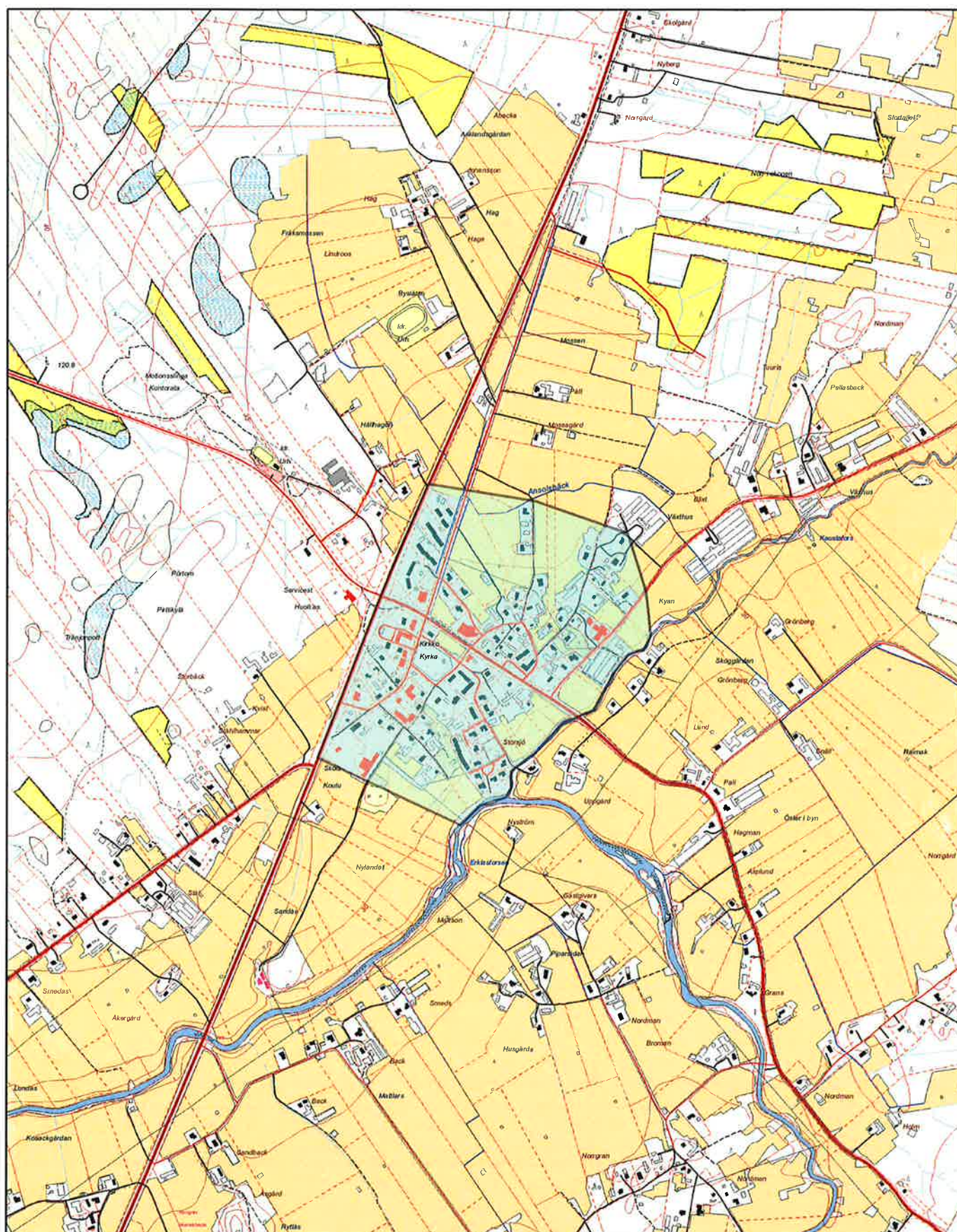
0 250 500 1 000 Metriä

1:20 000

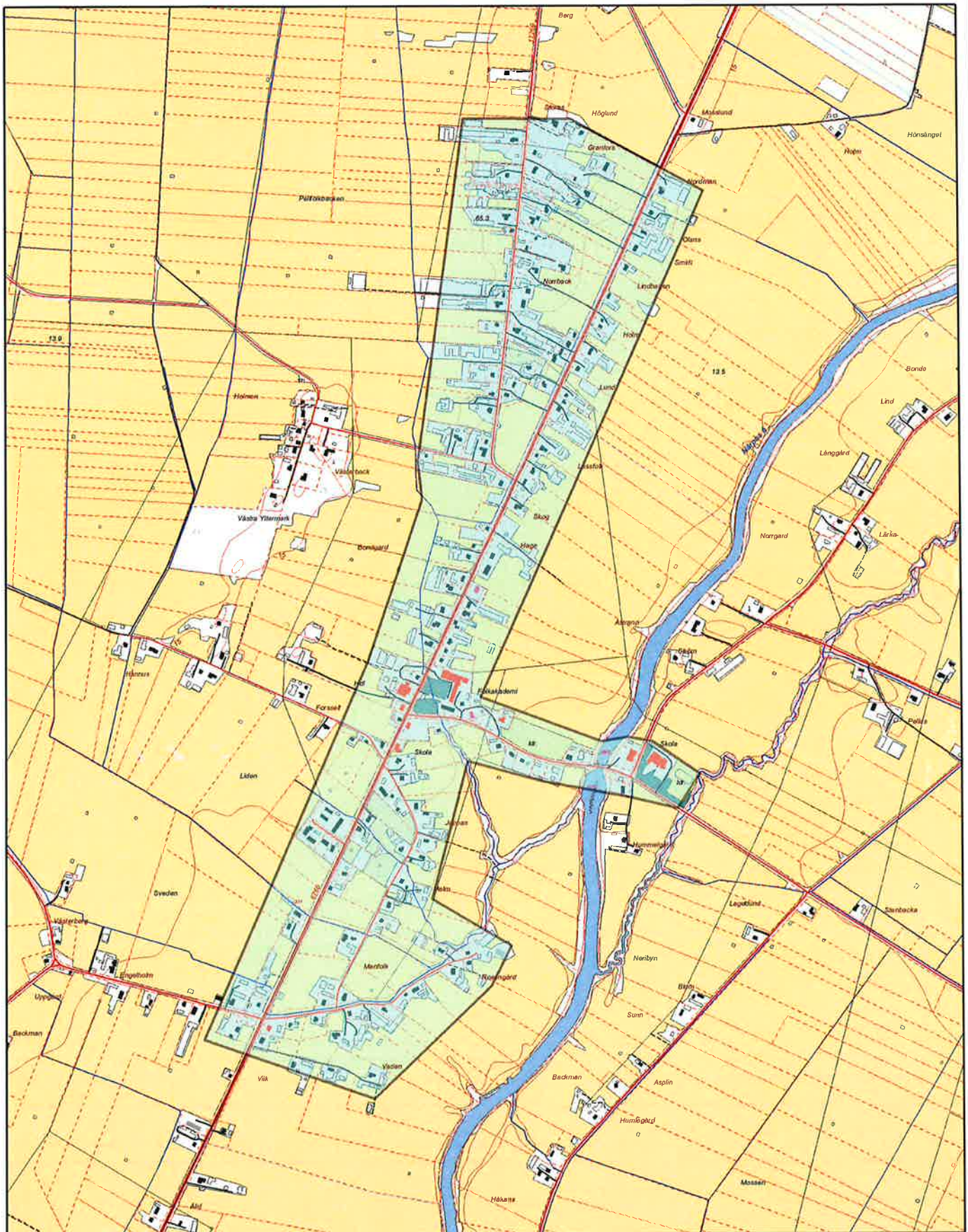
0 190 380 760 Metriä

1:15 000

0 187,5 375 750 Metriä

1:15 000

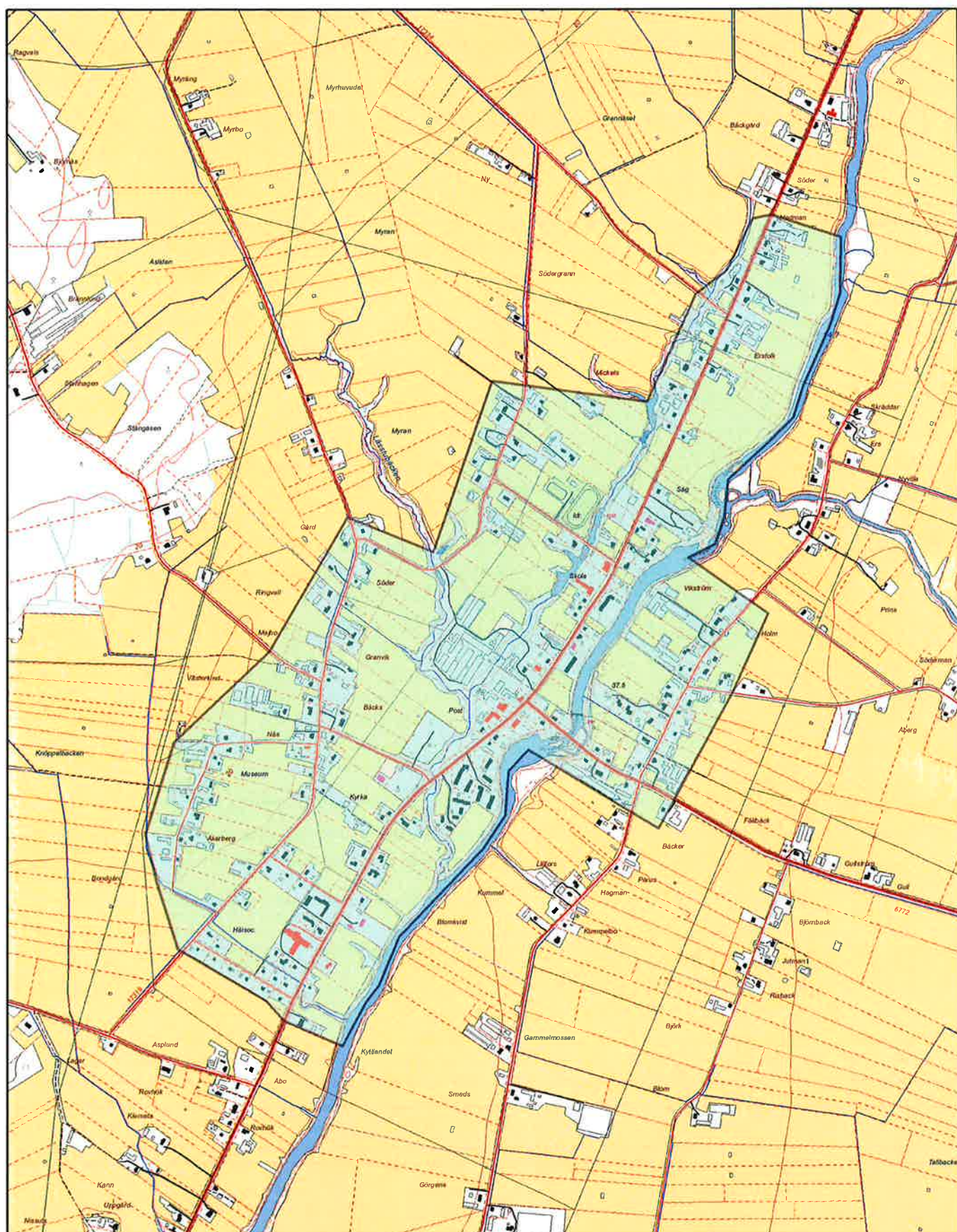

0 187,5 375 750 Metriä

1:15 000

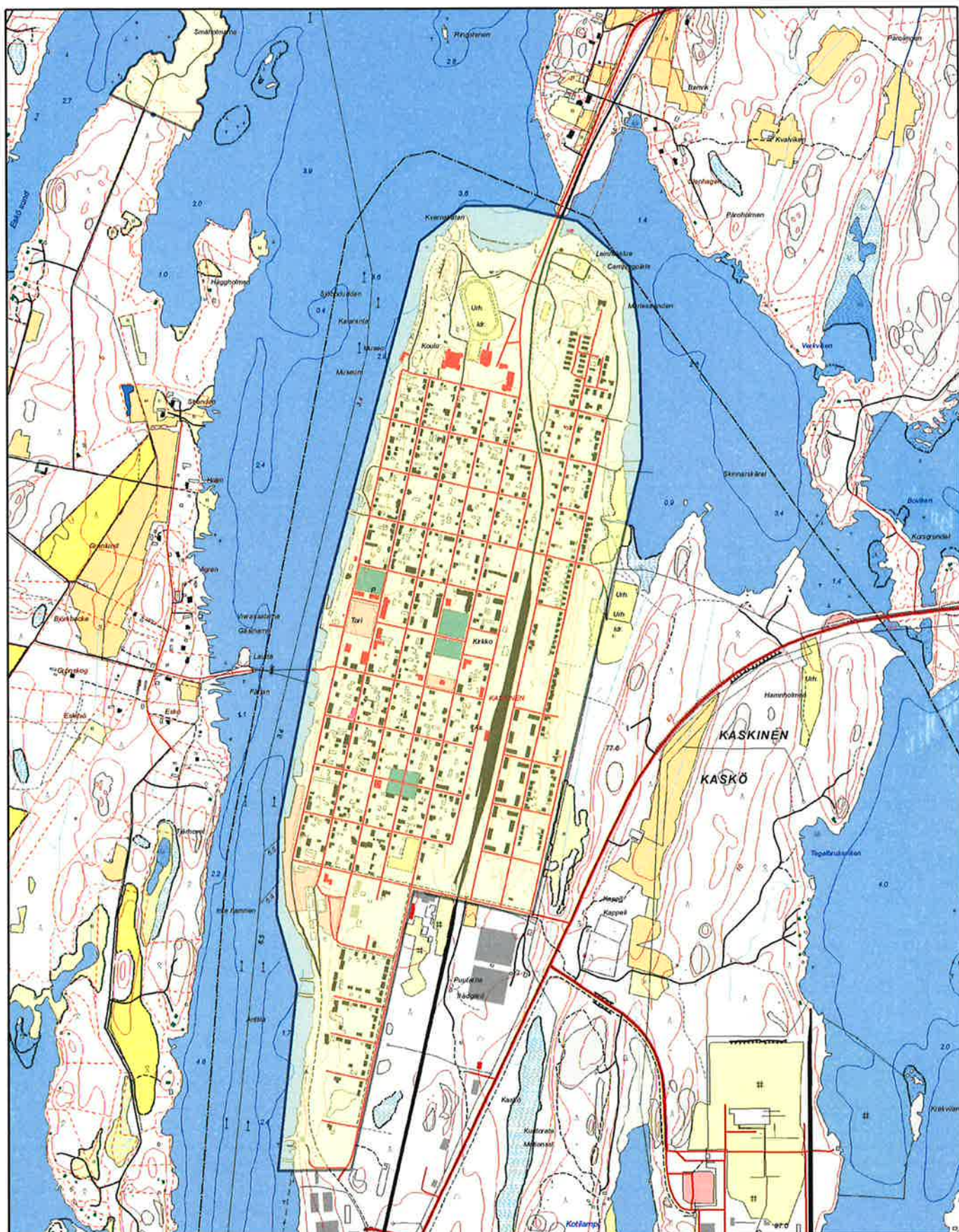
Bilaga 6

Övermark

0 187,5 375 750 Metriä

1:15 000

0 190 380 760 Metriä

1:15 000

Bilaga 8. Hushållsavloppsvattnets behandlingsmetoder inom olika områden

	Grundvattenområde (gränserna utsatta på karta)	Strandområde (ca 200 m från strandlinjen)	Område med grundbehandling	Vattentjänstverkets verksamhetsområde
Toalettwater (WC)	Allmänt avlopp, sluten tank eller behandling i ett tätt avloppssystem och avledning i täta rör utanför grundvattenområdet för rening. Utloppsplatsen avgör vilka minimireningskrav som ställs.	Allmänt avlopp eller sluten tank. Vid åretomboende kan avloppsvattnet behandlas i markbädd med fosforreningsenhet, i minireningsverk eller i ett annat tätt reningssystem. Utlopp minst 30 m från stranden.	Allmänt avlopp eller så behandlas avloppsvattnet i markbädd, i infiltreringsfält (om jordmånen är lämplig) eller i annat motsvarande system.	Avloppet ansluts till det kommunala avloppsnätet
Grått avloppsvatten (BDT) BDT-vatten = avloppsvatten från bad, disk och tvätt	Allmänt avlopp, sluten tank eller behandling i ett tätt avloppssystem och avledning i täta rör utanför grundvattenområdet för rening. Utloppsplatsen avgör vilka minimireningskrav som ställs.	Allmänt avlopp, markbädd eller eventuellt i infiltreringsfält (om jordmånen är lämplig). Vid åretomboende kan det behandlas i samma system som WC-vattnet. Utlopp minst 30 m från stranden.	Vanligen behandling tillsammans med WC-vattnet i samma system. I annat fall behandling i markbädd eller i infiltreringsfält (om jordmånen är lämplig).	Avloppet ansluts till det kommunala avloppsnätet
Grått avlopps-vatten utan tryckvattenledning (buret vatten)	Allmänt avlopp eller sluten tank	Infiltrering genom filterbrunn eller motsvarande i marken	Infiltrering genom filterbrunn eller motsvarande i marken	

Avloppsvattnets utloppsplats är avgörande för vilka minimireningskrav som ställs.

Behandlingsmetoden kan inom alla områden ersättas av anslutning till kommunalt avloppsnät eller gemensamt reningsverk.

Ifall WC- vatten och grått vatten behandlas i samma system, är det WC-vattnets behandlingsmetod som avgör reningsmetoden.